

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 56

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

48e jaargang
2 maart 2005

Inhoud	I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
		Verordening (EG) nr. 354/2005 van de Commissie van 1 maart 2005 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
	★	Verordening (EG) nr. 355/2005 van de Commissie van 28 februari 2005 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2676/90 tot vaststelling van de in de wijnsector toe te passen communautaire analysemethoden	3
	★	Verordening (EG) nr. 356/2005 van de Commissie van 1 maart 2005 houdende uitvoeringsbepalingen voor het merken en identificeren van passief vistuig en boomkorren	8
	★	Richtlijn 2005/15/EG van de Raad van 28 februari 2005 tot wijziging van bijlage IV bij Richtlijn 2000/29/EG betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen	12
	II	<i>Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing</i>	
		Raad	
		2005/169/EG:	
	★	Besluit van de Raad van 24 februari 2005 tot wijziging van het besluit van de Raad van 27 maart 2000 houdende machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties	14
		Commissie	
		2005/170/EG:	
	★	Beschikking van de Commissie van 16 juni 2004 betreffende de door België, Duitsland en Nederland aangemelde steunmaatregelen voor de aanleg van een propyleenpijpleiding van Rotterdam, via Antwerpen, naar het Ruhrgebied (nr. C 67/03 (ex N 355/03), nr. C 68/03 (ex N 400/03) en nr. C 69/03 (ex N 473/03)) (Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 2031) ⁽¹⁾	15

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

- ★ **Beschikking van de Commissie van 23 februari 2005 betreffende de toewijzing van de hoeveelheden gereguleerde stoffen waarvan het gebruik in de Gemeenschap in 2004 voor essentiële toepassingen is toegestaan krachtens Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad** (*Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 293*) ⁽¹⁾ 25
-

Rectificaties

- ★ **Rectificatie van Richtlijn 2004/104/EG van de Commissie van 14 oktober 2004 tot aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 72/245/EEG van de Raad betreffende door voertuigen veroorzaakte radiostoring (elektromagnetische compatibiliteit) en tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan** (PB L 337 van 13.11.2004) 35

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 354/2005 VAN DE COMMISSIE**van 1 maart 2005****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 maart 2005.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 maart 2005.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 1 maart 2005 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	115,1
	204	63,9
	212	135,3
	624	184,6
	999	124,7
0707 00 05	052	174,3
	068	113,5
	204	132,4
	220	230,6
	999	162,7
0709 10 00	220	28,9
	999	28,9
0709 90 70	052	187,2
	204	152,6
	999	169,9
0805 10 20	052	50,7
	204	49,6
	212	51,6
	220	39,8
	421	41,6
	624	56,6
	999	48,3
0805 50 10	052	57,9
	999	57,9
0808 10 80	388	98,1
	400	111,3
	404	96,9
	512	102,3
	524	56,8
	528	78,1
	720	61,4
	999	86,4
0808 20 50	388	77,2
	400	92,1
	512	48,7
	528	65,1
	720	45,1
	999	65,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 355/2005 VAN DE COMMISSIE

van 28 februari 2005

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2676/90 tot vaststelling van de in de wijnsector toe te passen communautaire analysemethoden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, en met name op artikel 46, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De methode voor de meting van het alcoholgehalte van wijn door elektronische densimetrie is volgens internationaal erkende criteria gevalideerd. Het „Office International de la Vigne et du Vin” (Internationaal Wijnbureau) heeft de nieuwe beschrijving van deze methode goedgekeurd in zijn algemene vergadering van 2000.
- (2) Door het gebruik van deze meetmethode kan eenvoudiger en nauwkeuriger te werk worden gegaan bij de controle van het alcoholvolumegehalte van wijn.
- (3) Het is niet langer nodig te erkennen dat deze methode gelijkwaardig is aan de in hoofdstuk 3 van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2676/90 van de Commissie ⁽²⁾ beschreven methoden, zodat artikel 3, lid 2, van die verordening kan worden geschrapt. Tegelijk dient het genoemde hoofdstuk 3 te worden aangevuld met de bijge-

werkte beschrijving van deze methode, inclusief de experimentele waarden van de voor de validering ervan gebruikte parameters.

- (4) Verordening (EEG) nr. 2676/90 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2676/90 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In artikel 3 wordt lid 2 geschrapt.
- 2) De bijlage wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2005.

Voor de Commissie
Mariann FISCHER BOEL
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

⁽²⁾ PB L 272 van 3.10.1990, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 128/2004 (PB L 19 van 27.1.2004, blz. 3).

BIJLAGE

Hoofdstuk 3 „Alcoholvolumegehalte” van de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2676/90 wordt als volgt gewijzigd:

1) In paragraaf 2 wordt punt 2.2 vervangen door:

„2.2. **Referentiemethoden:**

- Bepaling van het alcoholgehalte van het destillaat door pyknometrie
- Bepaling van het alcoholgehalte van wijn met behulp van een hydrostatische balans
- Bepaling van het alcoholgehalte van wijn door elektronische densimetrie met behulp van een oscillerende U-buis.”.

2) In paragraaf 4 wordt de titel (de tekst vóór punt 4.1) vervangen door de volgende titels van paragraaf 4, respectievelijk subparagraaf 4-A:

„4. REFERENTIEMETHODEN

4-A. **Bepaling van het alcoholgehalte van het destillaat door pyknometrie”.**

3) Paragraaf 4 bis wordt subparagraaf 4-B, waarbij de titel (de tekst vóór punt 1) wordt vervangen door:

„4-B. **Bepaling van het alcoholgehalte van wijn met behulp van een hydrostatische balans”;**

4) De volgende subparagraaf 4-C wordt ingevoegd na subparagraaf 4-B:

„4-C. **Bepaling van het alcoholvolumegehalte van wijn door elektronische densimetrie met behulp van een oscillerende U-buis**

1. **Meetmethode**

1.1. *Inleiding*

Voordat wijn in de handel wordt gebracht, moet het alcoholvolumegehalte ervan worden gemeten, vooral met het oog op naleving van de etiketteringsvoorschriften.

Het begrip „alcoholvolumegehalte” is omschreven in paragraaf 1 van dit hoofdstuk.

1.2. *Toepassingsgebied*

De beschreven meetmethode is elektronische densimetrie met gebruikmaking van een oscillerende U-buis.

Op grond van de geldende bepalingen dient de proeftemperatuur 20 °C te bedragen.

1.3. *Algemene beginselen en begripsomschrijvingen*

Eerst wordt de wijn in zijn geheel overgedestilleerd. De destillatiemethode is beschreven in paragraaf 3 van dit hoofdstuk. Door deze destillatie worden de niet-vluchtige stoffen verwijderd. Ethanolhomologen en in esters gebonden ethanol en ethanolhomologen bepalen mede het alcoholgehalte doordat zij worden overgedestilleerd.

Vervolgens wordt de dichtheid van het verkregen destillaat gemeten. De dichtheid van een vloeistof bij een gegeven temperatuur is gelijk aan het quotiënt van de massa en het volume van die vloeistof:

$$\rho = m/V, \text{ voor wijn uitgedrukt in g/ml.}$$

Voor een alcohol-watermengsel zoals een destillaat kan, wanneer de temperatuur ervan bekend is, in tabellen worden opgezocht welk alcoholgehalte bij een bepaalde dichtheid hoort. Dat alcoholgehalte is het alcoholgehalte van de wijn (die immers in zijn geheel is overgedestilleerd).

Bij de hier beschreven methode wordt de dichtheid van het destillaat gemeten door elektronische densimetrie met behulp van een oscillerende U-buis. Het gaat erom de trillingsperiode te meten van een langs elektromagnetische weg in trilling gebrachte buis die het monster bevat. Uit de trillingsperiode wordt dan de dichtheid berekend aan de hand van de volgende formule:

$$\rho = T^2 \times \left(\frac{C}{4\pi^2 V} \right) - \left(\frac{M}{V} \right) \quad (1)$$

ρ = dichtheid van het monster
 T = geïnduceerde trillingsperiode
 M = massa van de lege buis
 C = veerconstante
 V = volume van het in trilling gebrachte monster.

De vorm van deze wiskundige vergelijking is $\rho = A T^2 - B$ (2); er bestaat dus een lineair verband tussen de dichtheid en de periode in het kwadraat. De constanten A en B zijn specifiek voor elke oscillator en worden geschat door de periode te meten van fluida met bekende dichtheid.

1.4. Reagentia en producten

1.4.1 Referentiefuïda

Twee referentiefuïda worden gebruikt om de densimeter in te stellen. De te meten dichtheden van destillaten moeten tussen de dichtheden van de referentiefuïda liggen. Een verschil in dichtheid van meer dan 0,01000 g/ml tussen de referentiefuïda wordt aanbevolen. De dichtheid van de referentiefuïda moet bekend zijn met een onzekerheid van minder dan +/- 0,00005 g/ml bij een temperatuur van 20,00 +/- 0,05 °C.

Voor de meting van het alcoholvolumegehalte van wijn met een elektronische densimeter zijn de referentiefuïda:

- droge lucht (niet vervuild),
- water van minimaal graad 3 zoals omschreven in norm ISO 3696: 1987,
- alcohol-watermengsels met referentiedichtheid,
- op basis van de nationale standaarden geïjkte oplossingen met een viscositeit van minder dan 2 mm²/s.

1.4.2 Producten voor reiniging en droging

- detergentia, zuren,
- organische oplosmiddelen: ethanol 96 % vol, zuivere aceton.

1.5. Apparatuur

1.5.1 Elektronische densimeter met oscillerende U-buis

De elektronische densimeter omvat de volgende onderdelen:

- een meetkamer met thermostatische temperatuurregeling waarin de meetbuis zich bevindt,
- een systeem om de buis in trilling te brengen en de trillingsperiode te meten,
- een klok,
- een digitaal afleesscherf en eventueel een rekenprogramma.

De densimeter staat volkomen stabiel en trillingvrij opgesteld.

1.5.2 Controle van de temperatuur in de meetkamer

De meetbuis bevindt zich in een kamer met thermostatische temperatuurregeling. De temperatuurstabiliteit moet beter zijn dan +/- 0,02 °C.

De temperatuur in de meetkamer moet worden gecontroleerd indien dit bij de betrokken densimeter mogelijk is. De resultaten van de bepalingen worden immers sterk beïnvloed door die temperatuur. De dichtheid van een alcohol-watermengsel met een alcoholvolumegehalte van 10 % vol bedraagt 0,98471 g/ml bij 20 °C en 0,98447 g/ml bij 21 °C, wat een verschil is van 0,00024 g/ml.

De proeftemperatuur dient 20 °C te bedragen. De temperatuur in de meetkamer wordt gemeten met behulp van een op basis van de nationale standaarden geijkte thermometer met een resolutie van minder dan 0,01 °C. Deze thermometer moet een temperatuurmeting met een onzekerheid van minder dan +/- 0,07 °C garanderen.

1.5.3 Kalibratie van het apparaat

Het apparaat moet worden gekalibreerd vóór het eerste gebruik ervan en vervolgens om de zes maanden of in het geval dat het resultaat van de verificatie onbevredigend is. Twee referentievloeïda dienen te worden gebruikt om de constanten A en B te berekenen (cf. vergelijking (2)). Voor de praktische uitvoering van de kalibratie wordt verwezen naar de gebruiksaanwijzing van het apparaat. In beginsel wordt deze kalibratie verricht met droge lucht (er moet rekening worden gehouden met de luchtdruk) en met zeer zuiver water (dubbel gedestilleerd en/of gemicrofiltreerd water met zeer hoge weerstand > 18 MΩ).

1.5.4 Verificatie van de kalibratie

Om de kalibratie te verifiëren wordt de dichtheid van referentievloeïda gemeten.

Elke dag vindt een verificatie plaats door de dichtheid van lucht te meten. Een verschil van meer dan 0,00008 g/ml tussen de theoretische dichtheid en de waargenomen dichtheid kan erop duiden dat de buis vuil is. Deze moet dan worden gereinigd. Na de reiniging wordt een nieuwe verificatie verricht door de dichtheid van lucht te meten. Is het resultaat van deze verificatie niet overtuigend, dan moet het apparaat worden bijgesteld.

Ter verificatie wordt ook de dichtheid van water gemeten. Is het verschil tussen de theoretische dichtheid en de waargenomen dichtheid groter dan 0,00008 g/ml, dan wordt het apparaat bijgesteld.

Indien de temperatuur in de meetkamer moeilijk te verifiëren is, kan voor die verificatie een rechtstreekse meting worden verricht van de dichtheid van een alcohol-watermengsel waarvan het alcoholvolumegehalte vergelijkbaar is met dat van de te analyseren destillaten.

1.5.5 Controle

Wanneer het verschil tussen de theoretische dichtheid van een referentiemengsel (bekend met een onzekerheid van +/- 0,00005 g/ml) en de meting groter is dan 0,00008 g/ml, moet de temperatuur in de meetkamer worden geverifieerd.

1.6. Bemonstering en voorbehandeling van de monsters

(cf. paragraaf 3 „Destillatie” van dit hoofdstuk)

1.7. Werkwijze

Na verkrijging van het destillaat wordt de dichtheid of het alcoholvolumegehalte ervan gemeten door densimetrie.

Degene die de meting verricht, vergewist zich van de stabiliteit van de temperatuur in de meetkamer van de densimeter. Het destillaat in de meetkamer mag geen luchtbelletjes bevatten en moet homogeen zijn. Is het apparaat voorzien van verlichting om te kunnen nagaan of er geen luchtbelletjes zijn, dan moet deze weer snel worden gedoofd omdat de warmte van de lamp de meettemperatuur beïnvloedt.

Indien het apparaat alleen de periode aangeeft, wordt de dichtheid berekend aan de hand van de constanten A en B (cf. punt 1.3). Indien het apparaat niet rechtstreeks het alcoholvolumegehalte aangeeft, wordt uit de tabellen afgelezen met welk alcoholvolumegehalte de bekende dichtheid overeenkomt.

1.8. Weergave van de resultaten

Het alcoholvolumegehalte van de wijn is het voor het destillaat verkregen alcoholvolumegehalte. Het wordt uitgedrukt in „% vol”.

Als in de meetkamer niet de voorgeschreven temperatuur heerst, moet het meetresultaat worden gecorrigeerd om het alcoholvolumegehalte bij 20 °C te verkrijgen. Het resultaat wordt uitgedrukt in een getal met twee cijfers achter de komma.

1.9. Opmerkingen

Het in de meetkamer ingebrachte volume moet groot genoeg zijn om een eventuele vertekening door het vorige monster te voorkomen. Ten minste twee bepalingen moeten worden verricht. Indien de resultaten daarvan niet binnen de herhaalbaarheidsgrens vallen, is een derde bepaling noodzakelijk. Doorgaans zijn in dit geval de resultaten van de laatste twee bepalingen homogeen en dan wordt de eerste waarde buiten beschouwing gelaten.

1.10. Betrouwbaarheid

Voor monsters met een alcoholvolumegehalte tussen 4 en 18 % vol.:

$$\begin{aligned} \text{Herhaalbaarheid (r)} &= 0,067 \text{ (\% vol)}, \\ \text{Reproduceerbaarheid (R)} &= 0,0454 + 0,0105 \times \text{alcoholvolumegehalte}. \end{aligned}$$

2. Interlaboratoriumonderzoek. Betrouwbaarheid en nauwkeurigheid na toevoeging van ethanol

De in punt 1.10 vermelde prestatiekenmerken van de methode zijn afkomstig van een interlaboratoriumonderzoek dat elf laboratoria aan de hand van zes monsters hebben verricht volgens de op internationaal niveau vastgestelde procedures.

De bij dit onderzoek uitgevoerde herhaalbaarheids- en reproduceerbaarheidsberekeningen zijn met alle verdere bijzonderheden beschreven in het hoofdstuk „TITRE ALCOOMETRIQUE VOLUMIQUE” (punt 4.B.2) van het „Recueil International des Méthodes d’Analyses” (uitgave 2004) van de „Organisation Internationale de la Vigne et du Vin” (Internationale Wijnorganisatie)."

VERORDENING (EG) Nr. 356/2005 VAN DE COMMISSIE**van 1 maart 2005****houdende uitvoeringsbepalingen voor het merken en identificeren van passief vistuig en boomkorren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Artikel 2

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Toepassingsgebied

1. Deze verordening geldt voor vissersvaartuigen die vissen in communautaire wateren.

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid⁽¹⁾, en met name op artikel 5, onder c), en artikel 20 bis, lid 3,

2. Deze verordening is niet van toepassing binnen 12 zeemijl vanaf de basislijnen van de kust-lidstaat.

Overwegende hetgeen volgt:

*Artikel 3***Definities**

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

(1) De visserijactiviteiten, en met name bepaalde technische instandhoudingsmaatregelen, die onder meer betrekking hebben op de maaswijdte, beperkingen van de vistijden en andere kenmerken van passief vistuig, moeten aan controles en inspecties worden onderworpen. Daartoe moet het door de vissersvaartuigen gebruikte vistuig gemakkelijk te identificeren en te controleren zijn. Om aan deze eisen te voldoen, moeten uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld voor het merken en identificeren van bepaalde vistuigen die in de communautaire wateren worden gebruikt.

a) „passief vistuig”:

i) beuglijnen;

ii) kieuwnetten, warnetten, schakelnetten en drijfnetten, die kunnen bestaan uit één of meer afzonderlijke netten die zijn opgetuigd met een onder-, een boven- en een verbindingspees, al of niet voorzien van verankerings-, drijf- en positie-signaleringsvoorzieningen;

(2) Voor een goede tenuitvoerlegging van deze verordening moet het gebruik van vistuig dat niet voldoet aan de hierin vastgelegde eisen, worden verboden, evenals het aan boord hebben van vistuigen die niet overeenstemmen met sommige bepalingen van deze verordening.

b) „boomkor”: een sleepnet waarbij het vistuig wordt gesleept door een boom, die ten minste aan elk der uiteinden voorzien is van een slede.

(3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor visserij en aquacultuur,

*Artikel 4***Verbod**

1. Passieve vistuigen, boeien en boomkorren die niet overeenkomstig deze verordening gemerkt en identificeerbaar zijn, mogen niet voor de visserij worden gebruikt.

2. Het volgende materieel mag niet aan boord worden gehouden:

a) bomen van een boomkor waarop niet de in artikel 5 bedoelde externe registratieletters en -nummers zijn aangebracht;

b) passief vistuig waarop niet het in artikel 7 bedoelde plaatje is aangebracht;

c) boeien die niet overeenkomstig artikel 10 zijn gemarkeerd.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

*Artikel 1***Onderwerp**

In deze verordening zijn de uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor het merken en identificeren van passief vistuig en boomkorren.

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1954/2003 (PB L 289 van 7.11.2003, blz. 1).

HOOFDSTUK II

BOOMKORREN*Artikel 5***Verplichtingen inzake boomkorren**

De kapitein van een vissersvaartuig of zijn vertegenwoordiger zorgt ervoor dat de boom of de slee van elke gemonteerde boom van een aan boord gehouden of voor de visserij gebruikte boomkor duidelijk is voorzien van de externe registratieletters en -nummers van het vaartuig waartoe hij behoort.

HOOFDSTUK III

PASSIEF VISTUIG*Artikel 6***Verplichtingen inzake passief vistuig**

De kapitein van het vissersvaartuig of zijn vertegenwoordiger zorgt ervoor dat elk passief vistuig dat aan boord wordt gehouden, duidelijk gemarkeerd en te identificeren is, overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk.

*Artikel 7***Aanduiding van de identificatie**

Op elk passief vistuig dat wordt gebruikt om te vissen, moeten te allen tijde de externe registratieletters en -nummers zichtbaar zijn die zijn aangebracht op de romp van het vaartuig waartoe zij behoren:

- a) op een plaatje dat is bevestigd aan de bovenste eerste rij aan beide uiteinden van elk passief vistuig;
- b) voor passief vistuig dat zich uitstrekt over meer dan één zeemijl, op plaatjes die op regelmatige afstand van niet meer dan één zeemijl zijn bevestigd aan de bovenste eerste rij van het passieve vistuig, zodat geen enkel deel van het passieve vistuig over een lengte van meer dan één zeemijl, ongemarkeerd is.

*Artikel 8***Plaatjes**

1. Elk plaatje is:
 - a) gemaakt van duurzaam materiaal;
 - b) stevig vastgemaakt aan het vistuig;
 - c) ten minste 65 mm breed;
 - d) ten minste 75 mm lang.
2. De letters en nummers op elk plaatje mogen niet worden uitgewist of veranderd, noch onleesbaar worden gelaten.

HOOFDSTUK IV

BOEIEN*Artikel 9***Verplichtingen inzake boeien**

De kapitein van het vissersvaartuig of zijn vertegenwoordiger zorgt ervoor dat twee eindmarkeringsboeien en tussenboeien, gemonteerd overeenkomstig de bijlage, worden bevestigd aan ieder passief vistuig dat voor de visserij wordt gebruikt, en worden ingezet overeenkomstig de bepalingen in dit hoofdstuk.

*Artikel 10***Aanduiding van de identificatie**

1. Op elke eindmarkeringsboei en tussenboei moeten de externe registratieletters en -nummers op de romp van het vaartuig waartoe zij behoren, als volgt zijn aangebracht:

- a) de letters en nummers worden zo hoog mogelijk boven de waterspiegel aangebracht, zodat zij duidelijk zichtbaar zijn;
- b) de kleuren moeten contrasteren met het oppervlak waarop deze letters en nummers zijn aangebracht;

2. De op de markeringsboei aangebrachte letters en nummers mogen niet worden uitgewist of veranderd noch onleesbaar worden gelaten.

*Artikel 11***Touwen**

1. De touwen waarmee de boeien aan het passief vistuig zijn bevestigd, zijn vervaardigd van zinkend materiaal of worden met gewichten onder water gehouden.

2. De touwen waarmee de eindmarkeringsboeien aan elk tuig zijn bevestigd, worden vastgemaakt aan de uiteinden van dat vistuig.

*Artikel 12***Eindmarkeringsboeien**

1. De eindmarkeringsboeien worden op een zodanige manier geplaatst dat te allen tijde kan worden vastgesteld waar de uiteinden van het vistuig zich bevinden.

2. De mast van iedere eindmarkeringsboei steekt ten minste 1,5 m uit boven het zeeniveau, gemeten vanaf de bovenkant van de drijver.
3. De eindmarkeringsboeien zijn gekleurd, maar niet rood of groen.
4. Elke boei moet voorzien zijn van:
 - a) een of twee rechthoekige vlag(gen) met zijden van ten minste 40 cm; wanneer op eenzelfde boei twee vlaggen moeten zijn bevestigd, moeten ze op ten minste 20 cm van elkaar staan; de afstand tussen het water en de eerste vlag moet ten minste 80 cm bedragen; vlaggen op boeien waarmee de uiteinden van eenzelfde net worden aangegeven, moeten dezelfde kleur (die niet wit mag zijn) en dezelfde afmetingen hebben;
 - b) een of twee lichten die een gele kleur moeten hebben en elke vijf seconden oplichten (F1 Y5s), en die zichtbaar zijn van op een afstand van ten minste 2 zeemijl;
 - c) een topteken op het hoogste punt van de boei, bestaande uit een bol met een diameter van ten minste 25 cm, voorzien van een of twee lichtgevende banden die noch rood, noch groen mogen zijn, en die ten minste 6 cm breed moeten zijn. Als topteken bovenop de boei mag een bolvormige radarreflector worden gebruikt;
 - d) radarreflectoren die een echo van ten minste twee zeemijl geven.

Artikel 13

Bevestiging van de eindmarkeringsboeien

De eindmarkeringsboeien worden als volgt aan het passief tuig bevestigd:

- a) de boei in de westelijke sector (de halve kompasring van zuid over west tot en met het noorden) moet zijn voorzien

van twee vlaggen, twee gestreepte lichtgevende banden, twee lichten en een plaatje zoals bedoeld in artikel 8.

- b) de boei in de oostelijke sector (de halve kompasring van noord over oost tot en met het zuiden) moet zijn voorzien van één vlag, één gestreepte lichtgevende band, één licht en een plaatje zoals bedoeld in artikel 8.

Het plaatje moet voorzien zijn van de in artikel 10 gegeven informatie.

Artikel 14

Tussenboeien

1. Passief vistuig dat langer is dan één zeemijl, moet worden voorzien van tussenboeien.

2. De tussenboeien worden op maximaal één zeemijl van elkaar geplaatst, zodat geen enkel deel van het vistuig over een lengte van één zeemijl of meer ongemarkeerd is.

3. De tussenboeien hebben dezelfde kenmerken als de eindmarkeringsboeien in de oostelijke sector, met uitzondering van het volgende:

- a) de kleur van de vlaggen is wit;
- b) elke vijfde tussenboei wordt uitgerust met een radarreflector die een echo van ten minste twee zeemijl geeft.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALING

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 oktober 2005.

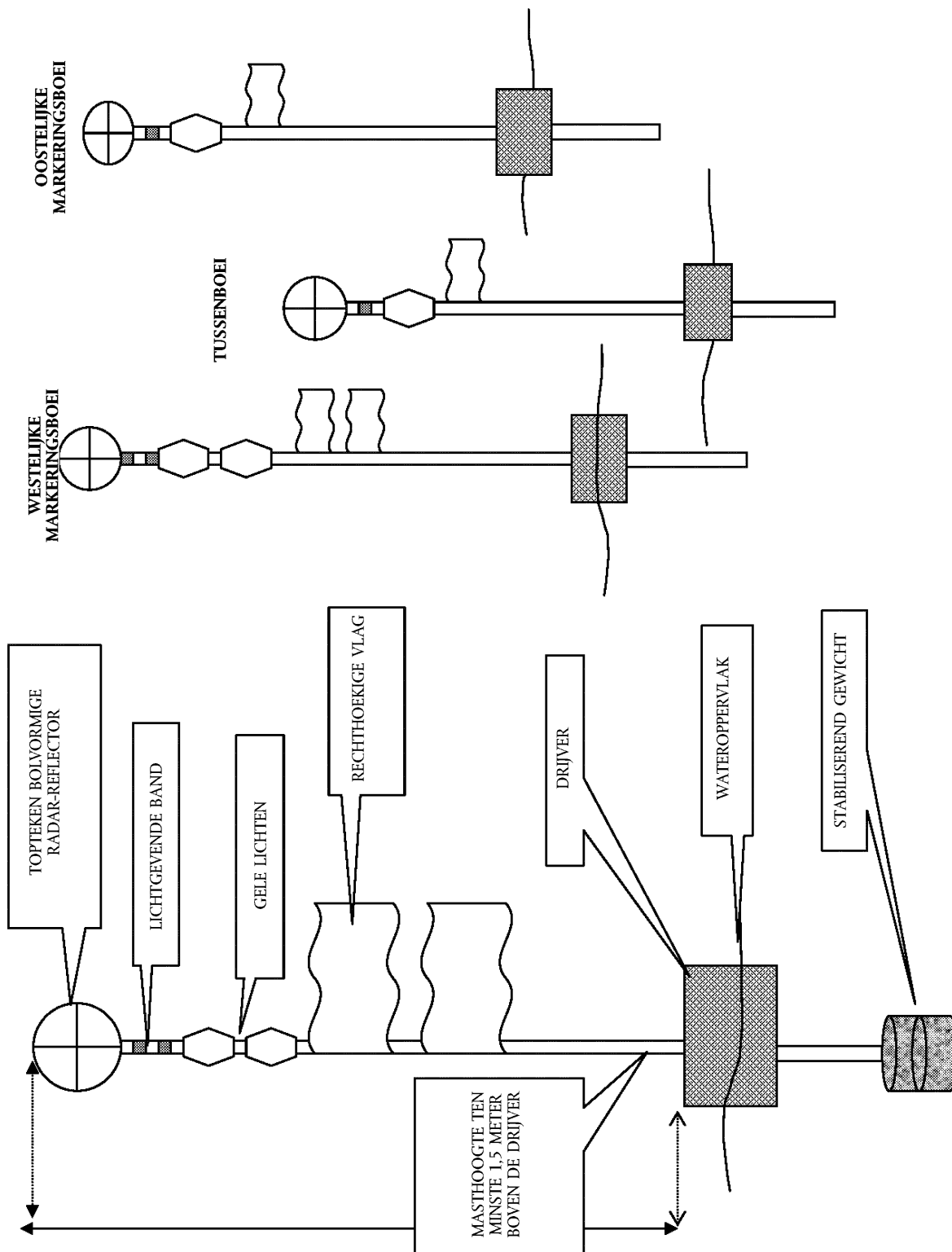
Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 maart 2005.

Voor de Commissie
Joe BORG
Lid van de Commissie

BIJLAGE

KENMERKEN VAN DE EINDMARKERINGS- EN TUSSENBOEIEN

RICHTLIJN 2005/15/EG VAN DE RAAD**van 28 februari 2005****tot wijziging van bijlage IV bij Richtlijn 2000/29/EG betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen⁽¹⁾, en met name op artikel 14, tweede alinea, onder d),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2004/102/EG⁽²⁾ wijzigt de bijlagen II, III, IV en V bij Richtlijn 2000/29/EG en moet door de lidstaten vóór 1 maart 2005 ten uitvoer worden gelegd.
- (2) Richtlijn 2004/102/EG bevat bepalingen met betrekking tot hout en houtproducten. De maatregelen in verband met laadborden, kisten en stuw hout brengen de communautaire maatregelen in overeenstemming met de Internationale Norm nr. 15 van de FAO voor fytosanitaire maatregelen inzake „Guidelines for regulating wood packaging material in international trade” (Richtsnoeren voor de reglementering inzake verpakkingsmateriaal van hout in het internationale handelsverkeer), die in maart 2002 is goedgekeurd door de Fourth Interim Commission on Phytosanitary Measures (ICPM).
- (3) Norm nr. 15 beschrijft dat verpakkingsmateriaal van hout (met inbegrip van stuw hout), vervaardigd uit ruw hout van naald- en andere bomen, moet worden onderworpen aan goedgekeurde maatregelen zoals warmtebehandeling (56 °C gedurende minimaal 30 minuten) of fumigatie met methylbromide. Bovendien moet het hout zijn voorzien van een gespecificeerd merkteken waaruit blijkt dat het hout aan een goedgekeurde maatregel is onderworpen.
- (4) De norm bepaalt ook dat de landen kunnen eisen dat ingevoerd verpakkingsmateriaal van hout dat aan een goedgekeurde maatregel is onderworpen, moet zijn vervaardigd uit ontschorst hout en zijn voorzien van een merkteken, mits daarvoor een „technische motivering” bestaat.
- (5) Derde landen hebben gevraagd dat de Gemeenschap alternatieve methoden overweegt om hetzelfde doel te bereiken. Daarom wordt onderzoek verricht naar de technische aspecten van de ontschorsing van hout, met name de doeltreffendheid van de extra „vermindering van het ziekteverspreidingsrisico” als gevolg van ontschorsing in combinatie met andere behandelingsmaatregelen.
- (6) In afwachting van de resultaten van dat onderzoek is het dienstig dat de toepassing van de eis voor gebruik van ontschorst hout wordt uitgesteld.
- (7) Richtlijn 2000/29/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (8) Het Permanent Plantenziektkundig Comité heeft niet binnen de door zijn voorzitter vastgestelde termijn een advies uitgebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2000/29/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In bijlage IV, deel A, rubriek I, punt 2, wordt de volgende alinea toegevoegd aan het einde van de rechterkolom:

„Het eerste streepje, waarin wordt bepaald dat verpakkingsmateriaal van hout moet gemaakt zijn van rondhout dat van bast ontdaan is, is pas van toepassing vanaf 1 maart 2006.”.

2. In bijlage IV, deel A, rubriek I, punt 8, wordt de volgende alinea toegevoegd aan het einde van de rechterkolom:

„De eerste regel onder punt a), waarin wordt bepaald dat verpakkingsmateriaal van hout moet gemaakt zijn van rondhout dat van bast ontdaan is, is pas van toepassing vanaf 1 maart 2006.”.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 28 februari 2005 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee, alsmede een transponeringstabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn van de Commissie 2004/102/EG (PB L 309 van 6.10.2004, blz. 9).

⁽²⁾ PB L 309 van 6.10.2004, blz. 9.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 maart 2005.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2005.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Voor de Raad

De voorzitter

F. BODEN

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 24 februari 2005

tot wijziging van het besluit van de Raad van 27 maart 2000 houdende machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties

(2005/169/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op artikel 42, lid 2, artikel 10, lid 4, en artikel 18 van de Overeenkomst tot oprichting van een Europese Politiedienst (Europol-Overeenkomst) ⁽¹⁾,

Gelet op het besluit van de Raad van 3 november 1998 houdende vaststelling van de regeling betreffende de externe betrekkingen van Europol met derde staten en niet aan de Europese Unie gerelateerde instanties ⁽²⁾, en met name op artikel 2,

Gelet op het besluit van de Raad van 3 november 1998 houdende vaststelling van de regels betreffende de ontvangst door Europol van informatie van derde partijen ⁽³⁾, en met name op artikel 2,

Gelet op het besluit van de Raad van 12 maart 1999 houdende vaststelling van de regels betreffende de verstrekking van persoonsgegevens door Europol aan derde staten en instanties ⁽⁴⁾, en met name op de artikelen 2 en 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gezien de operationele behoeften en de noodzaak om vormen van georganiseerde criminaliteit op een doeltreffende wijze via Europol te bestrijden, dient Israël te worden toegevoegd aan de lijst van derde landen waarmee de directeur van Europol gemachtigd wordt onderhandelingen aan te knopen.

- (2) Het besluit van de Raad van 27 maart 2000 ⁽⁵⁾ dient derhalve te worden gewijzigd,

BESLUIT:

Artikel 1

Het besluit van de Raad van 27 maart 2000 wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 2, lid 1, wordt onder het kopje „Derde Staten” de volgende staat aan de alfabetische lijst toegevoegd:

„— Israël”.

Artikel 2

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Dit besluit wordt van kracht op de dag volgende op die waarop het wordt aangenomen.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2005.

Voor de Raad
de Voorzitter
N. SCHMIT

⁽¹⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 2.

⁽²⁾ PB C 26 van 30.1.1999, blz. 19.

⁽³⁾ PB C 26 van 30.1.1999, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB C 88 van 30.3.1999, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB C 106 van 13.4.2000, blz. 1. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Besluit van 2 december 2004 (PB C 317 van 22.12.2004, blz. 1).

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 juni 2004

betreffende de door België, Duitsland en Nederland aangemelde steunmaatregelen voor de aanleg van een propyleenpijpleiding van Rotterdam, via Antwerpen, naar het Ruhrgebied

(nr. C 67/03 (ex N 355/03), nr. C 68/03 (ex N 400/03) en nr. C 69/03 (ex N 473/03))

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 2031)

(Slechts de tekst in de Duitse, de Franse en de Nederlandse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2005/170/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Vanaf het najaar van 2002 heeft de Commissie informele besprekingen gevoerd met de Duitse en Nederlandse autoriteiten met betrekking tot staatssteun voor het Duitse

en het Nederlandse deel van een propyleen-pijpleiding-project. De Commissie zond Duitsland op 13 februari 2002 een brief, waarop zij op 27 maart 2003 antwoord ontving. Vervolgens had de Commissie eveneens informele contacten met de Belgische autoriteiten. De „Association of Petrochemicals Producers in Europe” (APPE) zond bij brief van 15 mei 2003 een „position paper” toe ter ondersteuning van het project. Bij brieven van 24 juli, 4 september en 16 oktober 2003 meldden Duitsland, Nederland en België steunmaatregelen aan voor de respectieve onderdelen van het project, welke maatregelen werden geregistreerd onder de nummers N 355/03, N 400/03 en N 473/03.

(2) Bij brief van 27 augustus 2003 verzocht de Commissie Duitsland om nadere inlichtingen. Deze inlichtingen werden bij brieven van 6, 15 en 28 oktober 2003 door Duitsland verstrekt.

(3) Bij besluit C(2003) 4080 van 11 november 2003 leidde de Commissie de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van de aangemelde maatregelen in. Dit besluit werd op dezelfde dag aan Duitsland, Nederland en België gezonden; de procedures werden respectievelijk ingeschreven onder de nummers C 67/03, C 68/03 en C 69/03. Duitsland, Nederland en België maakten hun opmerkingen op het besluit bij brieven van 12, 18 en 22 december 2003. De Commissie verzocht om nadere gegevens bij brieven van 23 januari 2004, die door de respectieve lidstaten werden beantwoord bij brieven van 20 en 27 februari en 2 maart 2004.

⁽¹⁾ PB C 315 van 24.12.2003, blz. 7.

- (4) Het besluit van de Commissie werd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt⁽²⁾. Er werden van drie belanghebbenden opmerkingen ontvangen. Deze opmerkingen werden doorgezonden aan Duitsland, Nederland en België. Bij brieven van 5, 29 en 11 maart 2004 zonden deze landen hun commentaar op genoemde opmerkingen. Ten slotte zonden zij aanvullende gegevens bij brieven van 25 mei en 4 juni 2004.

2. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE MAATREGELEN

2.1. Achtergrond en begunstigde

2.1.1. Propyleen en vervoer van propyleen

- (5) Propyleen is een aardolie derivaat en wordt gebruikt voor de productie van polymeren, die vervolgens worden gebruikt voor de productie van kunststoffen. In West-Europa wordt circa 70 % van al het propyleen geproduceerd als bijproduct bij de productie van ethyleen. Derhalve komt de productielocatie van propyleen doorgaans overeen met die van ethyleen. De totale omvang van de West-Europese propyleenmarkt wordt geschat op circa 14,7 miljoen t in 2001; de helft van dit volume wordt gebruikt in het gebied waarvoor de pijpleiding van belang is. Volgens ramingen zal de propyleenmarkt in de eerstkomende jaren met 3,7 à 4,0 % toenemen. De groei van de ethyleenmarkt is aanzienlijk lager, circa 2 %.
- (6) Momenteel verplaatsen zich in één jaar 550 binnenschepen (elk van 1 500 t) en 4 800 spoortankwagons (van 50 t elk) met propyleen in de driehoek Rotterdam-Antwerpen-Keulen. Verwacht wordt dat er in dit gebied in 2010 sprake zal zijn van een tekort van circa 1,7 miljoen t propyleen. Door veranderingen in de structuur van de chemische sector wordt verwacht dat de pijpleiding tegen die tijd 2,5 miljoen t zal vervoeren.
- (7) Als alleen het vervoer van Rotterdam naar Zuid-Limburg en het Ruhrgebied wordt beschouwd, dan liggen de cijfers enigszins anders. In 1997 beliep het propyleenvervoer hier 93,4 miljoen t per kilometer, waarvan 4 miljoen t per spoor en circa 89,4 miljoen t via de binnenvaart. In 2010 zou in totaal circa 1,5 miljoen t per jaar naar het Ruhrgebied worden getransporteerd, hetgeen neerkomt op 750 binnenschepen per jaar. Het totale transport van Rotterdam naar Zuid-Limburg zou circa

180 000 t per jaar bedragen, ofwel 900 spoorwagons en 70 binnenschepen per jaar.

2.1.2. De begunstigde

- (8) De begunstigde is de European Pipeline Company BV (hierna „EPC” genoemd), een consortium van ondernemingen in de chemische sector. Voorganger van dit consortium is European Pipeline Development Company (hierna „EPDC” genoemd). De aandeelhouders zijn BASF AG, Celanese Chemical Europe GmbH, Shell Nederland Chemie BV, DSM NV, Rütgers Chemicals AG, Sasol Germany GmbH, Veba Oil Refining & Petrochemicals GmbH, Westgas GmbH en SABIC Europe. Dit consortium heeft de Nederlandse activa, 100 % van de Belgische „asset company” EPDC Flanders NV en 49,9 % van de Duitse „asset company” Propylenpipeline Ruhr GmbH (PRG) in eigendom⁽³⁾. De Landesentwicklungsgesellschaft Nordrhein-Westfalen (LEG)⁽⁴⁾ bezit de overige 50,1 %, maar heeft naast haar deelneming in het kapitaal van de onderneming geen verdere financiële verplichtingen. EPC en de Belgische en Duitse „asset companies” hebben gezamenlijk een joint venture opgericht, European Pipeline Administration Company (EPAC), die het beheer van de gehele pijpleiding op zich zal nemen.

2.1.3. Het pijpleidingproject

- (9) De aanmeldingen betreffen een pijpleiding voor het vervoer van propyleen van Rotterdam via Antwerpen, Tessenderlo, Geleen en Keulen naar Oberhausen in het Ruhrgebied. Het netwerk zal circa 520 km lang zijn. Het tracé bestaat uit negen secties en volgt zoveel mogelijk de bestaande ethyleenpijpleidingen. De Duitse aanmelding heeft uitsluitend betrekking op de sectie tussen Oberhausen, via Keulen naar de Nederlandse grens („Pilot 2”). Daar sluit de leiding aan op een andere sectie in het noordelijke Ruhrgebied („Pilot 1”). Naast de investering in de pijpleiding zou nieuwe opslagcapaciteit worden gebouwd in de Nederlandse en Belgische havens en in Duisburg, Duitsland. Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽⁵⁾ zal de begunstigde een beoordeling van de milieueffecten van de gehele pijpleiding verrichten.

⁽³⁾ De activa zijn eigendom van de vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid EPDC NL CV, EPDC BE CV en PRG GmbH & CoKG, waarvan EPDC NL BV, EPDC BE BV en PRG GmbH de respectieve aandeelhouders zijn.

⁽⁴⁾ De deelstaat Noordrijn-Westfalen heeft een aandeel van 68,15 % in LEG, WestLB heeft een aandeel van 22,25 % en de rest van de aandelen is in particuliere handen.

⁽⁵⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 156 van 25.6.2003, blz. 17).

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

- (10) De totale investeringskosten bedragen 148,5 miljoen EUR, zoals blijkt uit tabel 1 (6).

Tabel 1
Totale investeringskosten

<i>(in miljoen EUR)</i>	
Sectie	Investeringskosten
Duitsland, „Pilot 2”	67,134
Nederland	26,0
België	55,4
Totaal	148,5

- (11) De pijpleiding wordt overeenkomstig het „open access/common carrier”-systeem en het „low profit”-beginsel beheerd. Iedere producent of gebruiker die dit wenst, kan onder niet-discriminerende voorwaarden van de pijpleiding gebruikmaken. De capaciteit van de leiding zou voldoende zijn om de verwachte groei in de komende 20 jaar te kunnen opvangen. Voor alle gebruikers gelden dezelfde tarieven, of zij nu aandeelhouder zijn of niet. De tarieven zullen worden vastgesteld op basis van het aantal gebruikte secties.

- (12) De tarieven zullen op transparante wijze worden vastgesteld en vergelijkbaar zijn met de tarieven van spoor en binnenvaart. Voor 2006-2008 [...] (*). Er zullen geen kortingen voor grote hoeveelheden worden gehanteerd. Om de tarieven actueel te houden zal om de twee jaar een studie worden verricht naar deze vervoersmodaliteiten.

- (13) Wat aanbestedingen van werken en diensten betreft, zijn EPAC en PRG verplicht de in de desbetreffende communautaire en nationale wetgeving voorgeschreven openbare aanbestedingsprocedures te volgen.

2.1.4. De steunmaatregelen

- (14) Duitsland is voornemens een rechtstreekse subsidie te verlenen van 80 % van het berekende tekort ten opzichte van normale rentabiliteit („unrentierlichen investiven Kosten”) voor het Duitse gedeelte van de pijpleiding („Pilot 2”), met een maximum van 50 % van de totale investeringskosten. De subsidiabele kosten zijn de investeringskosten met inbegrip van de planning, de aanleg en de eerste ingebruikname, minus de meeropbrengsten gedurende de eerste 15 jaar welke op basis van een „discounted cash flow”-analyse worden berekend. De steun zou 18 682 000 EUR bedragen. Volgens een door Duitsland ingediende berekening kan met deze steun een interne

rentabiliteit van 5,6 % worden bereikt over een periode van 25 jaar.

- (15) Nederland is voornemens een subsidie van 4 miljoen EUR te verlenen. Dit bedrag zou nodig zijn om de rentabiliteit van het Nederlandse gedeelte van het project op een voor de deelnemende ondernemingen aanvaardbaar niveau te brengen. Zowel de Duitse als de Nederlandse steun betreft „ad hoc”-maatregelen en is niet op een regeling gebaseerd.

- (16) België is voornemens een rechtstreekse subsidie van 2 919 480 EUR toe te kennen, alsmede een vrijstelling van de onroerende voorheffing gedurende vijf jaar, waarvan het voordeel wordt geraamd op 766 000 EUR. De totale investeringskosten in België zouden 55 400 000 EUR bedragen, waarvan de Belgische autoriteiten 40 885 000 EUR als subsidiabele kosten hebben aanvaard. Van deze subsidiabele kosten is een bedrag van 16 556 000 EUR aan exploitatieopbrengsten afgetrokken (7), waardoor een subsidiabel bedrag van 24 329 000 EUR overblijft. België stelt dat de steun onder een door de Commissie goedgekeurde regeling valt (8). De regeling voorziet in een steunpercentage van 12 % voor dit type investering, hetgeen het bovengenoemde steunbedrag van 2 919 480 EUR oplevert. Kosten die ingevolge de regeling niet voor steun in aanmerking komen, zijn de kosten voor algemeen onderzoek, aankoop van grond en commissies.

- (17) De Belgische steun is aangemeld om terzake rechtszekerheid te verkrijgen en de Commissie een overzicht te verschaffen van het volledige investeringsproject en de totale hiervoor te verlenen steun.

- (18) De drie lidstaten maakten de steun afhankelijk van de inachtneming van het „open access”-systeem en het „non-discriminatie”-beginsel gedurende een periode van 25 jaar, wat de economische levensduur van de pijpleiding is. De inachtneming van deze beginselen is verankerd in de statuten van EPMC; na deze periode van 25 jaar kunnen de statuten op dit punt alleen met algemene stemmen van alle partners worden gewijzigd.

- (19) Een lening van de Europese Investeringsbank tot 30 % van de totale projectkosten is momenteel in behandeling. De aandeelhouders zouden circa 8 miljoen EUR aan eigen kapitaal verstrekken; de rest zou door banken worden gefinancierd. Tegelijkertijd moeten de aandeelhouders de verliezen van de eerste jaren dragen, circa 38 miljoen EUR tot 2008 — een bedrag dat, na afschrijvingen en belastingen, feitelijk circa 18 miljoen EUR belooft.

(6) „Pilot 1” vertegenwoordigt een investeringsbedrag van 50,5 miljoen EUR; het project zou voor een bedrag van circa 25 miljoen EUR worden gesteund.

(*) Vertrouwelijke informatie.

(7) Opgemerkt zij dat deze exploitatieopbrengsten berekend zijn als netto-opbrengsten minus afschrijvingen en rente op investeringen.

(8) Decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, N 40/99 (PB C 284 van 7.10.2000, blz. 8) en N 223/93 (PB C 282 van 20.10.1993, blz. 4).

2.1.5. *Het European Olefins Pipelines Network*

- (20) De APPE heeft de Commissie een „position paper”⁽⁹⁾ verstrekt over het pijpleidingennetwerk voor olefinen waarvan het onderhavige pijpleidingproject deel uitmaakt. Momenteel zouden er vijf verschillende ethyleen-pijpleidingsystemen in Europa bestaan die niet onderling tot een volledig netwerk verbonden zijn; slechts circa 50 % van de totale capaciteit staat met elkaar in verbinding. Voor propyleen zijn er slechts op het grondgebied van de Benelux een aantal individuele systemen. Het gehele olefinennetwerk zou de individuele systemen met elkaar verbinden en uitbreiden. Het „position paper” bevat enkele kaarten waarin verschillende lopende of geplande pijpleidingprojecten zijn aangegeven die uiteindelijk het volledige netwerk moeten vormen.

2.2. **Rechtvaardiging van de steun door Duitsland, Nederland en België**

- (21) Het project zou gerechtvaardigd zijn op grond van overwegingen met betrekking tot het milieu, de vervoersveiligheid en het industrieel beleid.

2.2.1. *Milieuvoordelen*

- (22) Verwacht wordt dat het vervoer van propyleen aanzienlijk zal toenemen en dat deze toename de vervoerscapaciteit per schip en per vrachtwagen onder druk zal zetten. De pijpleiding is bedoeld om deze druk te verminderen en te voorkomen dat er knelpunten ontstaan. De congestieproblemen in het wegverkeer zouden sterk worden verminderd.
- (23) Het verschil in emissies tussen traditionele wijzen van vervoer en vervoer via pijpleidingen blijkt uit tabel 2.

Tabel 2

Emissies

	Eenheid	Spoor	Binnenvaart	Totaal	Pijpleiding	Delta
Vervoerde volumes	Equivalent t/km	7 100 000	158 200 000	165 300 000	165 300 000	
CO ₂	Kg/tekm	312	6 960	7 237	4 496	2 741
NO _x	Kg/tekm	1,99	124	126	5,12	121
CO	Kg/tekm	0,14	6,33	6,47	0,5	5,97
VOC	Kg/tekm	0,07	6,33	6,4	0,17	6,23
SO ₂	Kg/tekm	0,14	9,49	9,63	2,15	7,48

- (24) Een verdere reductie van de emissies zou voortvloeien uit het feit dat de pijpleiding tot nieuwe investeringen zou leiden op locaties die minder op het vervoer van olefinen zijn aangewezen.

2.2.2. *Vervoersveiligheid en congestie*

- (25) De pijpleiding zou in belangrijke mate bijdragen tot de vervoersveiligheid. Propyleen behoort tot de gevaarlijkste stoffen. Zonder de pijpleiding zou de groei van de markt tot een aanzienlijke toename van het vervoer van propyleen leiden en daarmee tot een toename van de veiligheids- en congestieproblemen.
- (26) In Nederland betreffen de problemen met name het vervoer per binnenschip en per spoor. De groei van het spoorvervoer zou leiden tot een intensivering van de bestaande veiligheidsknelpunten langs het spoor en bij de overslag van propyleen. De pijpleiding zou het risico verminderen, met name door de reductie van het aantal rangeerbewegingen per spoor en de vermindering van de

overslag van propyleen. Het oplossen van een van de ernstigste veiligheidsknelpunten op de spoorverbinding tussen Rotterdam en Geleen, namelijk de verplaatsing van het spoorwegemplacement te Venlo, zou circa 134 miljoen EUR kosten. De aanleg van een pijpleiding zou de noodzaak voor een dergelijke verplaatsing minder groot maken.

- (27) Nederland raamt het directe maatschappelijke rendement (verkeersveiligheid, emissies en geluidsoverlast) van de subsidie op 12 %.

2.2.3. *Overwegingen inzake industriebeleid en werkgelegenheid*

- (28) De pijpleiding zou van strategisch belang zijn voor de levensvatbaarheid van de chemische sector in het betrokken gebied. Een in 1998 uitgevoerde studie concludeerde dat het concurrentievermogen vooral negatief werd beïnvloed door het ontbreken van een passende infrastructuur. Daarentegen beschikt de Verenigde Staten wel over een uitgebreid netwerk. De pijpleiding zou het vervoer veel flexibeler maken, aangezien het tevens als opslagplaats dient, met een rechtstreekse toegang dichtbij alle gebruikers. Ook onzekerheden van de propyleenvoorziening die verband houden met de productie van propyleen in stoomkrakers, zouden afnemen.

⁽⁹⁾ The Development of a European Olefins Pipelines Network and Its Benefits, May 2003, op <http://www.petrochemistry.net/templates/shwPressroom.asp?TID=4&SNID=16>

(29) In 1999 bood de chemische grondstoffenindustrie in de Duitse Emscher-Lippe-regio 5 233 arbeidsplaatsen. Circa 1 906 arbeidsplaatsen zouden nauw samenhangen met de vervaardiging van producten op basis van propyleen: 1 506 in de grondstoffenindustrie en 400 in de kunststoffenverwerkende industrie. Zonder de propyleenpijpleiding zou dit potentieel slechts voor hoogstens 50 % worden benut. In een deskundigenstudie zijn ramingen gemaakt van de werkgelegenheid in de Emscher-Lippe-regio met en zonder de pijpleiding. In de grondstoffenindustrie zouden tot 2010 658 banen worden geschapen, waarbij multiplier-effecten buiten beschouwing worden gelaten. Wat de geïntegreerde chemieclusters betreft zou dit cijfer 2 697 bedragen. De werkgelegenheid zou in absolute zin blijven dalen; de pijpleiding zou deze ontwikkeling evenwel vertragen.

(30) In 2002 waren in Zuid-Limburg in totaal 9 740 personen werkzaam in de chemische industrie. Hiervan zijn 500 à 550 personen werkzaam in de propyleenproductie en de productie en verwerking van producten op basis van polypropyleen in Zuid-Limburg.

3. REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE VAN ARTIKEL 88, LID 2, VAN HET VERDRAG

(31) In haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag zette de Commissie uiteen waarom de maatregelen moesten worden beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag en uitte zij twijfel ten aanzien van de verenigbaarheid. Op de steun zou de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁽¹⁰⁾ (hierna „kaderregeling milieusteun” genoemd), de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen⁽¹¹⁾ noch andere door de Commissie opgestelde richtsnoeren van toepassing zijn. Bovendien verschilt het onderhavige geval van andere steunmaatregelen ten behoeve van vervoersinfrastructuurprojecten die eerder door de Commissie zijn goedgekeurd. Wat de algemene criteria voor de beoordeling van staatssteun betreft, stelde de Commissie vast dat de noodzaak van het volledige steunbedrag en de evenredigheid niet duidelijk was. Sommige bestaande pijpleidingen zijn volledig uit particuliere bronnen gefinancierd. Daarenboven lopen de steunintensiteiten voor de diverse onderdelen van het project uiteen en met name die voor het Duitse deel is vrij hoog. Er waren nog enkele feitelijke vragen ten aanzien van de hypothesen voor de rentabiliteitsberekeningen. Ten slotte vroeg de Commissie zich af of zich geen concurrentievervalsing zou voordoen, met name tussen de rechtstreeks aan het project deelnemende ondernemingen en andere ondernemingen in de chemische industrie en aanverwante sectoren en tussen de chemische industrie in de betrokken regio en de chemiesector in andere regio's van de Gemeenschap.

4. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

(32) De Commissie ontving opmerkingen van Deutsche Bahn en van twee concurrenten in de chemische industrie.

(33) Deutsche Bahn bevestigt de analyse van de Commissie en is van mening dat de steun haar belangen schaadt omdat het vervoer via de pijpleiding het spoorvervoer zal vervangen, wat tot een omzetverlies van circa 13 miljoen EUR per jaar zal leiden. Een verder omzetverlies zou zich kunnen voordoen doordat leveringscontracten van de propyleenproducenten in het zuiden van Duitsland met gebruikers in het Ruhrgebied zouden kunnen worden beëindigd. Deutsche Bahn heeft verschillende voorbeelden overgelegd van omzetverliezen als gevolg van de aanleg van pijpleidingen.

(34) De eerste concurrent betoont zich een voorstander van de ontwikkeling van een pijpleidinginfrastructuur voor het vervoer van olefinen in Europa, maar is er niet van overtuigd dat dit project de steun die eraan wordt verleend rechtvaardigt. Ten eerste zal via de pijpleiding alleen de „polymeer”-kwaliteit worden vervoerd en niet de chemische of „raffinaderij”-kwaliteit die een lager gehalte aan propyleen heeft. De polymeerkwaliteit vertegenwoordigt slechts 60 % van de markt. Voor de toegang tot de nieuwe pijpleiding zullen de producenten van de chemische kwaliteit aanzienlijke investeringen moeten doen om hun product op het niveau van de polymeerkwaliteit te brengen. Ten tweede kan het ontbreken van pijpleidingnetwerken voor het vervoer van propyleen in Europa niet worden gebruikt als argument voor het geringe concurrentievermogen van de chemische industrie, omdat de tarieven dichtbij de tarieven voor andere vervoersmodaliteiten zullen liggen. De pijpleiding zal concurreren met deze vervoersmodaliteiten en de steun zal de concurrentie vervalsen met de ondernemingen die nu al omvangrijke investeringen doen in de selectie van locaties, aanlegplaatsen en dergelijke. Ten derde zijn de milieuvoordelen van het vervoer per binnenschip en per spoor inmiddels bewezen. Ten vierde kan de pijpleiding een verschuiving in de investeringen van kustlocaties in de Benelux naar bijvoorbeeld Duitsland teweegbrengen.

(35) De tweede concurrent stemt in met het beginsel dat het vervoer van lichte koolwaterstoffen via pijpleidingen gunstig is wat brandstofrendement en veiligheid betreft en dat een degelijke infrastructuur een stimulans is voor investeringen en werkgelegenheid in de gebieden die door deze pijpleiding met elkaar worden verbonden. Er wordt niettemin op gewezen dat het huidige propyleenvervoer van het westen naar het oosten niet voldoende reden is om in dit project voor de aanleg van een pijpleiding te investeren. Er zouden aan elk uiteinde aanvullende volumes nodig zijn om deze steun te rechtvaardigen, met andere woorden het verbruik van propyleen in

⁽¹⁰⁾ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁽¹¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

Nederlands Limburg en aan de Duitse kant van de pijpleiding en de productie van propyleen in de kustregio. SABIC, daarentegen, heeft de ontwikkeling van de kraakinstallatie in Limburg aangekondigd, waardoor het volume aan propyleen dat uit de regio Antwerpen-Rotterdam-Amsterdam (hierna „ARA” genoemd) naar de oostzijde van de pijpleiding wordt vervoerd, zou afnemen. Zonder investeringen in de propyleenproductie in de ARA-regio zou de pijpleiding onderbenut blijven.

5. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND, NEDERLAND EN BELGIË

5.1. Door de drie lidstaten gemaakte opmerkingen

(36) De drie lidstaten bevestigen het belang van het project uit het oogpunt van milieubeheer en vervoersveiligheid en uit industrieel oogpunt. Zij wijzen er nadrukkelijk op dat het belangrijk is dat de pijpleiding wordt geëxploiteerd volgens het „open access”-, het „non-discriminatie”- en het „common carrier”-beginsel.

(37) Het was niet mogelijk de begunstigden via een openbare aanbestedingsprocedure te selecteren aangezien enkele petrochemische bedrijven rechtstreeks bij het project waren betrokken als eigenaar van delen van bestaande pijpleidingen. Deze werkwijze zou overigens niet economisch zijn geweest. Concurrentievervalsing is uitgesloten in dit geval omdat ieder bedrijf zich bij het consortium kan aansluiten.

5.2. Opmerkingen van Duitsland

(38) Duitsland houdt staande dat de overheidsbijdrage geen staatssteun is aangezien deze geen selectief voordeel verschafft. De pijpleiding moet worden beschouwd als een vervoersinfrastructuur zoals andere dergelijke projecten, hetgeen met eerdere besluiten van de Commissie⁽¹²⁾ zou stroken. Het project is om redenen van milieu- en industriebeleid tot stand gekomen en de steun is niet alleen maar een reactie op een particulier initiatief. Ook met het feit dat de andere vervoersmodaliteiten — de binnenvaart en de spoorwegen — volledig door overheidsinstanties worden gefinancierd, is rekening gehouden bij het besluit om het project te steunen.

(39) Duitsland is voorts van mening dat met het project wordt beoogd om het vervoer van propyleen via diverse vervoersmodaliteiten te organiseren. Derhalve zou de maatregel binnen de werkingssfeer van artikel 73 van het Verdrag vallen.

⁽¹²⁾ Met name N 517/98 (Verenigd Koninkrijk), subsidie voor een goederenspoorterminal in Zuid-Wales (PB C 81 van 24.3.1999, blz. 8), N 121/99 (Oostenrijk), steun voor gecombineerd vervoer (PB C 245 van 28.8.1999, blz. 2), N 208/00 (Nederland), subsidieregeling Openbare Inland Terminals (PB C 315 van 4.11.2000, blz. 22) en N 649/01 (Verenigd Koninkrijk), subsidies voor voorzieningen voor vrachtvervoer, project in de haven van Rosyth (PB C 45 van 19.2.2002, blz. 2).

(40) De steun zou een intern rendement van het project in Duitsland van 5,6 % mogelijk maken. Een hoger rendement zou niet mogelijk zijn: indien de ontvangsten in de eerste 15 jaar hoger zijn dan verwacht, zou een overeenkomstig bedrag van de begunstigde worden teruggevorderd. Duitsland onderstreept dat er geen sprake is van een onevenredig voordeel voor de ondernemingen die aan het project deelnemen, aangezien iedere potentiële gebruiker op niet-discriminatoire basis toegang zal hebben. Bovendien kunnen ook ondernemingen met activiteiten in andere takken van de economie tot het consortium toetreden. De pijpleiding blijft na 15 jaar eigendom van de onderneming, maar deze ontleent daar geen voordelen aan.

(41) Aangezien de pijpleiding deel uitmaakt van een netwerk dat geheel Europa bestrijkt, zou zich geen concurrentievervalsing ten aanzien van de chemische industrie in andere regio's van de Gemeenschap voordoen.

5.3. Opmerkingen van Nederland

(42) Nederland wijst erop dat in de jaren negentig de ethyleen- en propyleenproducerende industrie in noordwest-Europa, die netto-exporteur was, door de sterke concurrentie van met name de Aziatische landen netto-importeur werd. De ethyleen- en propyleenmarkt in noordwest-Europa is op dit ogenblik een gesloten markt door het gebrek aan onafhankelijke vervoer-, opslag- en overslagfaciliteiten. Het gesteunde project zou de sector kunnen verplichten de markt open te stellen. Nederland heeft een kaart bijgevoegd met voorbeelden van kustgebieden over geheel Europa die de mogelijkheid hebben om structureel of tijdelijk propyleen aan de pijpleiding te leveren.

(43) Nederland wijst op de berekening van het maatschappelijke rendement van de subsidie van 12 %. Naast de berekening van het interne rendement van het project (6,19 %) merkt Nederland op dat de rentabiliteitspercentages bij concurrerende vervoersmodaliteiten eveneens laag zijn en, naar gelang van de vervoersmodaliteit, tussen 1 % en 8 % zouden liggen. Nederland is ook van mening dat de steun op basis van artikel 87, lid 3, onder b), van het Verdrag als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt zou kunnen worden beschouwd, aangezien het een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang betreft.

5.4. Opmerkingen van België

(44) België voegt aan de algemene opmerkingen toe dat de door dit land aangemelde steun onder een door de Commissie goedgekeurde regeling valt en dat het oordeel van de Commissie dat deze niet onder de kaderregeling milieusteun zou vallen, niet strookt met de vorige beoordeling van de toepassing van de Belgische steunregeling.

5.5. Commentaar op de opmerkingen van belanghebbenden

- (45) Wat de opmerkingen van Deutsche Bahn betreft, onderstrepen de drie lidstaten dat de subsidie uitsluitend voor de pijpleidinginfrastructuur zal worden gebruikt en niet voor het eigenlijke vervoer en dat bij de vaststelling van de tarieven zal worden uitgegaan van die van de concurrerende vervoersmodaliteiten. De tarieven zullen transparant en niet-discriminerend zijn. Propyleengebruikers die mogelijk reeds in vervoersinfrastructuur voor vervoer over binnenwateren of per spoor hebben geïnvesteerd, worden niet benadeeld, aangezien de gebruikers van de pijpleiding zelf verantwoordelijk zijn voor de aansluiting op de pijpleiding. Bovendien zijn de meeste investeringen die nodig zijn voor het vervoer over binnenwateren of per spoor, niet specifiek voor het gebruik voor propyleen, maar kunnen ook voor andere vloeibare gassen worden gebruikt. Ten slotte heeft Deutsche Bahn een mogelijkheid om een deelneming in EPDC te nemen. Het succes van de pijpleiding kan belangrijk zijn voor Deutsche Bahn omdat deze mogelijkheden voor het vervoer van propyleen verder landinwaarts creëert.
- (46) Ten aanzien van de opmerkingen van de eerste concurrent merken de drie lidstaten op dat propyleen van „polymeer”-kwaliteit de enige kwaliteit is die zich voor alle toepassingen leent. „Raffinaderij”-kwaliteit wordt zeer zelden in chemische procédés gebruikt vanwege het hoge percentage propaan dat bij het procédé vrijkomt en dat moet worden behandeld; daarnaast zijn er slechts weinig producenten van de chemische en „raffinaderij”-kwaliteit. Er bestaat een tendens naar een groter gebruik van propyleen van „polymeer”-kwaliteit in nieuwe chemische productieprocédés. Over de kwaliteitskwestie heeft een diepgaande discussie plaatsgevonden, dankzij een door het ministerie van Economische Zaken van de deelstaat Noordrijn-Westfalen opgezette task-force. In feite opent de pijpleiding een eengemaakte Europese markt voor propyleen.
- (47) Wat de door de tweede concurrent gemaakte opmerkingen betreft, wordt erop gewezen dat alle verwachte waarden, zowel van de deelnemers als van onafhankelijke deskundigen, een onevenredig sterke groei van de vraag naar propyleen in de komende decennia laten zien. Het probleem ligt daarom vooral in de noodzaak om een knelpunt in de capaciteit van de huidige vervoersmodaliteiten te voorkomen. Het propyleen dat wordt vervaardigd door de kraakinstallatie waarin SABIC heeft aangekondigd te zullen investeren, is van de rentabiliteitsberekeningen voor de pijpleiding uitgesloten. Deze investering wordt op dit ogenblik bestudeerd, maar de economische situatie van de pijpleiding zou er niet door worden beïnvloed. In feite zou, indien SABIC zijn project uitvoert, de locatie te Geleen de pijpleiding nog meer nodig hebben om voor operationele flexibiliteit te zorgen indien de verwachtingen omtrent hetzij de productie hetzij het verbruik niet worden waargemaakt. Bovendien

wordt de kraakinstallatie in Terneuzen thans uitgebreid; deze werd in 2002 in gebruik genomen en verschaft 300 kte aan gebruikers in Antwerpen en Rotterdam. De pijpleiding opent geheel nieuwe investeringsperspectieven voor de gebruikers van propyleen, los van de vestigingsplaats van de leveranciers. Bovendien zijn de huidige pijpleidingen in handen van slechts enkele grote ondernemingen.

6. BEOORDELING

6.1. Staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag

- (48) Staatsmiddelen die worden toegekend voor de bouw of het beheer van vervoersinfrastructuur worden niet altijd als steun beschouwd in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag. Indien het orgaan dat de infrastructuur beheert, evenwel een economische activiteit verricht, kan de overheidssubsidie de begunstigde van de steun een concurrentievoordeel verlenen. Zowel EPC als zijn aandeelhouders verrichten economische activiteiten. In dit opzicht vertoont de onderhavige zaak grote overeenkomsten met een zaak betreffende een pijpleiding voor vliegtuigbrandstof in Athene⁽¹³⁾. Dankzij de overheidssubsidie kan het consortium gedurende 25 jaar een installatie bouwen en exploiteren zonder de volledige kosten te betalen. Hierbij zij het volgende opgemerkt:
- a) De betrokken landen hebben geen openbare aanbestedingsprocedures georganiseerd voor de bouw en de exploitatie van de pijpleiding; de betrokken autoriteiten reageren slechts op een particulier initiatief.
- b) De pijpleiding wordt over 25 jaar afgeschreven en de voorwaarden voor het verkrijgen van de subsidie gelden voor 15 of 25 jaar; uiteindelijk blijft de pijpleiding evenwel eigendom van de „asset companies”.
- c) Deelneming in de pijpleidingonderneming is in beginsel mogelijk voor ieder bedrijf, maar in de praktijk zijn alleen propyleen- en ethyleenproducenten rechtstreeks erbij betrokken.

⁽¹³⁾ Zaak N 527/02. Deze zaak betreft 35 % investeringssteun voor een kerosinepijpleiding van zee naar Athens International Airport. De pijpleiding is eigendom van de overheid, maar wordt geëxploiteerd door een consortium waarin de luchthaven, Olympic Airways en drie aardoliemaatschappijen deelnemen. De Commissie achtte de steun verenigbaar op grond van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (PB C 148 van 25.6.2003, blz. 11).

d) De onderneming moet het „low profit”-beginsel toepassen. Dankzij de steun kan voor het Duitse deel een interne rentabiliteit worden bereikt van 5,6 %. De tarievenstructuur moet zich evenwel aanpassen aan de ontwikkeling van de tarieven van concurrerende vervoersmodaliteiten. Daardoor kan een hogere opbrengst niet worden uitgesloten.

(49) Om deze redenen is er sprake van een selectief voordeel voor EPC ten opzichte van andere ondernemingen die het project hadden kunnen uitvoeren, en ten opzichte van concurrenten die alternatieve vervoersdiensten verrichten. Deze zaak betreft derhalve een particulier initiatief, dat door de staat wordt gesubsidieerd. Het lijkt geen twijfel dat de steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig zal beïnvloeden. De begunstigde van de steun zijn grote chemische bedrijven die alle reeds actief zijn op de wereldmarkt. Bovendien staat bij het project juist het vervoer tussen de drie betrokken lidstaten centraal.

(50) Duitsland, Nederland en België hebben voldaan aan de verplichting om de steun aan te melden overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag. De Commissie merkt op dat de totale investeringskosten meer dan 25 miljoen EUR bedragen en de totale steun het brutosubsidie-equivalent van 5 miljoen EUR overschrijdt. Daarom is, ook wanneer de Belgische steun onder een goedgekeurde steunregeling zou vallen, de verplichting om de steun aan te melden overeenkomstig punt 76 van de kaderregeling milieusteun van toepassing.

6.2. Verenigbaarheid van de steun

(51) De steun wordt verleend om een vervoersactiviteit te stimuleren. Het vervoer van propyleen via een pijpleiding kan niet worden beschouwd als een aanpassing van het productieproces van propyleen, maar moet als een afzonderlijke dienst worden beschouwd. Dit blijkt uit het feit dat de pijpleiding zal worden gebouwd door nieuwe rechtspersonen die zijn opgericht met het uitsluitende doel om vervoersdiensten voor propyleen te verrichten. Hoewel de aandeelhouders van EPC actief zijn op de markt voor de productie en verwerking van propyleen, gaat het bij deze nieuwe activiteit vooral om de concurrentie op de vervoersmarkt.

(52) De regels inzake de verenigbaarheid van staatssteun in de titel „Vervoer” van het Verdrag zijn evenwel niet van toepassing. Artikel 73 van het Verdrag bepaalt dat steunmaatregelen die beantwoorden aan de behoefte van de coördinatie van het vervoer, met het Verdrag verenigbaar zijn. Artikel 80 van het Verdrag beperkt de bepalingen van genoemde titel echter door te stellen: „De bepalingen van deze titel zijn van toepassing op het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren...”. Artikel 73 is derhalve niet op de onderhavige investering van toepassing.

(53) Ondanks de diverse positieve gevolgen van de steun is geen van de regels inzake de verenigbaarheid van staats-

steun, die de Commissie op basis van artikel 87, leden 2 en 3, van het Verdrag heeft uitgewerkt, van toepassing. Slechts een klein deel van de investering wordt in steunregio's verricht en de verschillende autoriteiten hebben niet op basis van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen om goedkeuring verzocht. De kaderregeling milieusteun is evenmin op dit geval van toepassing. Het pijpleidingvervoer veroorzaakt minder vervuiling dan andere vervoersmodaliteiten die door concurrenten worden geëxploiteerd, ook wanneer het vervoer per spoor of binnenvaart betreft. Er zou derhalve sprake zijn van een nettovermindering van de vervuiling. De Commissie staat evenwel in beginsel geen investeringssteun toe die leidt tot beperking van de vervuiling die door concurrenten van de begunstigten van de steun wordt veroorzaakt. Veeleer acht zij onder bepaalde omstandigheden staatssteun waarbij de begunstigde zijn eigen vervuiling vermindert, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

(54) Daarom heeft de Commissie de maatregel rechtstreeks op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag beoordeeld. Dit artikel bepaalt dat steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijke belang wordt geschaad. Het gebruik van een pijpleiding, waardoor activiteit wordt onttrokken aan het vervoer per spoor, over de weg of over de binnenwateren, komt neer op de ontwikkeling van een bepaalde vorm van economische bedrijvigheid.

(55) Op het gebied van de vervoersinfrastructuur heeft de Commissie reeds eerder erkend dat steun kan worden goedgekeurd indien de markt de maatschappij niet voorziet van de noodzakelijke infrastructuur op het gebied van het openbaar vervoer om duurzame mobiliteit tot stand te brengen⁽¹⁴⁾. Voor installaties die onder niet-discriminerende voorwaarden toegankelijk zouden zijn voor alle bestaande en mogelijke exploitanten heeft zij een steunintensiteit tot 50 % van de totale projectkosten toegestaan. Vervoer per pijpleiding vermindert, net als de in overweging 38 genoemde vervoersinfrastructuurprojecten, de uitstoot en is veiliger dan andere vervoersmodaliteiten. Het draagt ook bij aan congestievermindering. Daarnaast is de Commissie het met Nederland, België en Duitsland eens dat er naast de voordelen van het project op milieugebied en ten aanzien van de industrie ook een strategisch belang voor de chemische industrie in de desbetreffende regio aan is verbonden. Het project zou ook voordelen opleveren voor propyleenproducenten in andere delen van de Gemeenschap waar het aanbod van propyleen een overschot vertoont, doordat het project de verkoop van hun propyleen vergemakkelijkt. Geen enkele concurrent in andere gebieden van de gemeenschappelijke markt heeft het bestaan van dit gunstige effect in het kader van de procedure ontkend.

⁽¹⁴⁾ N 649/01 (Verenigd Koninkrijk), Freight Facilities Grant Scheme, zie voetnoot 12.

- (56) De eventuele concurrentievervalsing in de propyleenmarkt is beperkt dankzij de vrije toegang tot de pijpleiding voor alle concurrenten. Inachtneming van dit beginsel is gewaarborgd gedurende een periode van 25 jaar, wat de tijdsspanne is waarin de pijpleiding wordt afgeschreven, en verwacht wordt dat de capaciteit van de pijpleiding voldoende zal zijn om in de komende 20 jaar te voorkomen dat er knelpunten ontstaan.
- (57) De aangemelde steun kan als noodzakelijk en evenredig met de doelstellingen worden beschouwd. Zonder de subsidies zou de rentabiliteit van de investeringen te gering zijn en zou het project niet worden uitgevoerd. Ook bijzonder belangrijk is dat de subsidie beperkt is tot het niveau waarbij voor de betrokken bedrijven niet meer dan een normale interne rentabiliteit op de investeringen wordt behaald. In het onderhavige geval dient de interne rentabiliteit op investeringen te worden berekend voor het gehele project („Pilot 1” inbegrepen) en niet voor de diverse onderdelen ervan, aangezien deze onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden en het niet logisch zou zijn in één onderdeel te investeren zonder in de andere delen te investeren. Indien de pijpleiding slechts ten dele werd aangelegd, zouden de verwachte propyleenstromen geringer zijn, wat zou resulteren in een lager rendement en geringere voordelen ten aanzien van het milieu en de veiligheid en voor de industrie. De berekening van het gehele project levert een rentabiliteit van 6,19 % over een periode van 25 jaar op en slechts 2,75 % bij een berekening voor een periode van 15 jaar. Zonder subsidies zouden deze percentages 3,80 % respectievelijk -0,24 % zijn. De hypothesen die aan de berekeningen ten grondslag liggen zijn realistisch en redelijk, zelfs wanneer men de opmerkingen van belanghebbenden op dit punt in aanmerking neemt. Zelfs 6,19 % kan worden beschouwd als gelijk aan of minder dan een normaal rendement voor dit soort project. Het rendement na belastingen van andere pijpleidingstelsels voor chemicaliën en olie in Europa ligt tussen 9 en 13 % over een tijdsspanne van 25 jaar. Rendementscijfers van gelijksoortige stelsels in de Verenigde Staten geven een iets hogere rentabiliteit aan, te weten 11-15 %. De rendementscijfers voor de energiecentrales en andere soortgelijke nutsbedrijven liggen tussen 10 en 13 % voor kortere perioden, bijvoorbeeld 15 jaar. De verwachtingen van de chemische industrie wat de nieuwe chemische installaties betreft liggen boven de 15 %, terwijl de feitelijke rentabiliteit van deze installaties meestal juist geringer is (9-15 %), afhankelijk van het soort installatie en het belastingstelsel. Daarenboven ligt de berekende rentabiliteit boven de gemiddelde rentabiliteit bij het spoorvervoer (1-3 %) en het bulktransport over de weg (3-4 %), doch is vergelijkbaar met die van het vervoer van chemicaliën over de binnenwateren (7-8 %).
- (58) De vervalsing van de concurrentie tussen de rechtstreeks deelnemende ondernemingen en andere ondernemingen in de chemische industrie en aanverwante sectoren is beperkt. Ten eerste zal de pijpleiding worden gebruikt door een aanzienlijk aantal bedrijven en niet alleen die welke in het consortium deelnemen. Een groot deel van het propyleen zal op geïntegreerde chemische locaties worden gebruikt waar de derivaten onmiddellijk worden geïnjecteerd in andere productieprocessen die worden geëxploiteerd door andere bedrijven, waaronder kleine en middelgrote ondernemingen. Ten tweede kan ieder bedrijf zich op niet-discriminatoire voorwaarden aansluiten bij de beheersorganisatie. Het feit dat voor alle deelnemende bedrijven dezelfde voorwaarden gelden wijst er ook op dat er geen belangrijk voordeel voor één of enkele ondernemingen in de sector is. Gelet op het „low profit”-beginsel en op het beginsel dat de tarieven worden vastgesteld op een niveau waarbij de concurrentie met andere vervoersmodaliteiten niet kan worden gehandhaafd, bestaat het voordeel voor de sector veeleer in een grotere mate van flexibiliteit en de onmiddellijke beschikbaarheid van propyleen dan in een geldelijk voordeel.
- (59) Weliswaar zullen producenten van propyleen met een geringere zuiverheidsgraad dan „polymeer”-kwaliteit mogelijk niet veel profijt hebben van de pijpleiding. Iedere norm beperkt echter het gebruik van de pijpleiding in zekere mate en de gekozen norm garandeert een zo ruim mogelijk gebruik. Tot op zekere hoogte zal de pijpleiding wellicht de concurrentie tussen de producenten ten aanzien van de kwaliteit van het propyleen verminderen, maar dit effect zal waarschijnlijk beperkt zijn aangezien de meeste chemische bedrijven om technische redenen propyleen van „polymeer”-kwaliteit en niet van geringere kwaliteit nodig zullen hebben. In ieder geval belemmert de pijpleiding het vervoer van propyleen van andere kwaliteit per spoor en binnenvaart niet. Belangrijker is het positieve effect op de concurrentie dat zal resulteren uit een grotere mate van flexibiliteit van de bevoorrading en de normalisatie op het niveau van de „polymeer”-kwaliteit, wat het voor de gebruikers van propyleen gemakkelijker zal maken om van leverancier te veranderen.
- (60) De Commissie kan overeenkomstig punt 29 van de kaderregeling milieusteun investeringssteun die ondernemingen in staat stelt om de toepasselijke communautaire normen te overtreffen, tot een maximum van 30 % bruto van de voor steun in aanmerking komende investeringskosten toestaan. Hoewel de investeringen niet binnen de werkingssfeer van die kaderregeling vallen, wijst de Commissie erop dat er geen communautaire normen zijn die de deelnemende ondernemingen ertoe verplichten deze investering te doen. Het totale niveau van de steun, de steun ten behoeve van „Pilot 1” mede in aanmerking genomen, bedraagt minder dan 30 %. Daarentegen onderscheiden een aantal elementen dit project van de in overweging 38 genoemde vervoersinfrastructuur en verklaren deze waarom hogere intensiteiten in het onderhavige geval niet aanvaardbaar zouden zijn. Deze eerdere besluiten hadden bijvoorbeeld betrekking op projecten voor spoor- en binnenvaartinfrastructuur die het vrachtvervoer moet

vervangen, en niet vervoer per pijpleiding dat in de plaats komt van vervoer via het spoor en de binnenwateren. Daarenboven vormt de pijpleiding een infrastructuur voor vervoer over een lange afstand en betreft het niet alleen faciliteiten op een bepaalde plaats of voor een beperkt deel van het tracé. Ook moet in dit geval erop worden gewezen dat de infrastructuur alleen voor propyleen en voor geen enkel ander product kan worden gebruikt. Bovendien zullen de exploitanten tegelijkertijd ook de voornaamste gebruikers van de pijpleiding zijn. Voorts is het zo dat, hoewel het voordeel wellicht niet in de eerste plaats voortvloeit uit lagere vervoerskosten maar veeleer uit een grotere aanbodflexibiliteit, juist zij degenen zijn die er het meest van profiteren. Om al deze redenen is het totale niveau van de steun gepast.

- (61) De pijpleiding zal de concurrentie ten opzichte van spoor en binnenvaart vervalsen, zoals Deutsche Bahn betoogt. De Commissie wijst erop dat deze distorsie inherent is aan de aard van dit geval; zij heeft dergelijke distorsies evenwel in andere gevallen van steun voor vervoersinfrastructuur geaccepteerd, omdat zij van oordeel was dat zij werden gecompenseerd door de voordelen van dit soort projecten. Rekening houdend met alle bovenstaande argumenten is de Commissie van oordeel dat het niveau van de concurrentiedistorsie, gelet op de voordelen van het project, aanvaardbaar is en concludeert zij derhalve dat de uit de aangemelde steun resulterende concurrentiedistorsie niet ongerechtvaardigd is.

7. CONCLUSIE

- (62) De door België, Duitsland en Nederland aangemelde steunmaatregelen ten belope van 3 685 480 EUR, 18 682 000 EUR en 4 000 000 EUR ten behoeve van de aanleg van een pijpleiding voor het vervoer van propyleen van Rotterdam via Antwerpen naar het Ruhrgebied is staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

- (63) De steun is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt, met name gelet op de navolgende aspecten: de reductie van de emissies en van de knelpunten en een betere vervoersveiligheid, het belang van het project voor de chemische industrie in de betrokken regio's, de beperking van de concurrentievervalsing door de inachtneming van het „low profit”-beginsel, het „open access/common carrier”-systeem en het non-discriminatie-beginsel, en het feit dat de steun beperkt is tot een niveau dat niet meer dan een normale rentabiliteit mogelijk maakt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De door België, Duitsland en Nederland aangemelde steunmaatregelen ten bedrage van respectievelijk 3 685 480 EUR, 18 682 000 EUR en 4 000 000 EUR ten behoeve van de aanleg van een pijpleiding voor het vervoer van propyleen van Rotterdam via Antwerpen naar het Ruhrgebied zijn verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland en het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2004.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 februari 2005

betreffende de toewijzing van de hoeveelheden gereguleerde stoffen waarvan het gebruik in de Gemeenschap in 2004 voor essentiële toepassingen is toegestaan krachtens Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2005) 293)

(Slechts de tekst in de Deense, Duitse, Engelse, Estse, Finse, Franse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Sloveense, Spaanse en Tsjechische taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2005/171/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft reeds besloten de productie en het verbruik van chloorfluorkoolstoffen, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen, halonen, tetra-chloorkoolstof, 1,1,1-trichloorethaan, broomfluorkoolwaterstoffen en broomchloormethaan uit te bannen.
- (2) Ieder jaar dient de Commissie te bepalen wat de essentiële toepassingen van deze gereguleerde stoffen zijn, welke hoeveelheden mogen worden gebruikt en welke bedrijven ze mogen gebruiken.
- (3) Besluit IV/25 van de partijen bij het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, hierna „het Protocol van Montreal” genoemd, bepaalt de criteria die door de Commissie bij de vaststelling van de essentiële toepassingen worden gehanteerd en geeft toestemming voor de productie en het verbruik van de hoeveelheden gereguleerde stoffen die nodig zijn om te voorzien in essentiële toepassingen van die stoffen op het grondgebied van elke partij.
- (4) Besluit XV/8 van de partijen bij het Protocol van Montreal staat de productie en het verbruik toe van de hoeveelheden in de bijlagen A, B en C (stoffen van de groepen II en III) van het Protocol van Montreal vermelde gereguleerde stoffen die nodig zijn om te voorzien in essentiële toepassingen van die stoffen in het kader van analytische en laboratoriumtoepassingen zoals opgesomd in bijlage IV van het verslag over de zevende vergadering der partijen, zulks onder de in bijlage II van het verslag over de zesde vergadering der partijen, Besluit VII/11 en Besluit XI/15 van de partijen bij het Protocol van Montreal omschreven voorwaarden.
- (5) Overeenkomstig punt 3 van Besluit XII/2 van de twaalfde vergadering der partijen bij het Protocol van Montreal betreffende maatregelen om de overgang naar dosisinhaltoren (MDI's) zonder chloorfluorkoolstoffen te vergemakkelijken hebben België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Luxemburg, Neder-

land, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en Zweden het UNEP (Milieuprogramma van de Verenigde Naties)⁽²⁾ ervan in kennis gesteld dat chloorfluorkoolstoffen (CFK's) niet langer essentieel zijn voor de vervaardiging van CFK-MDI's met specifieke kort werkende beta-agonisten. Krachtens artikel 4, lid 4, onder i), punt b), van Verordening (EG) nr. 2037/2000 mogen CFK's niet worden gebruikt en niet op de markt worden gebracht, tenzij ze onder de in artikel 3, lid 1, van die verordening beschreven voorwaarden als essentieel worden beschouwd. Doordat deze landen bepaald hebben dat CFK's in dit geval niet essentieel zijn, is de vraag naar CFK's in de Gemeenschap afgenomen. Bovendien wordt in artikel 4, lid 6, bepaald dat CFK-MDI's niet mogen worden ingevoerd of op de markt mogen worden gebracht, tenzij de CFK's in deze producten onder de in artikel 3, lid 1, beschreven voorwaarden als essentieel worden beschouwd.

- (6) De Commissie heeft op 11 juli 2003 een kennisgeving⁽³⁾ gepubliceerd die gericht was tot de in de Gemeenschap (15) gevestigde bedrijven die van de Commissie toestemming wensden te krijgen voor het gebruik in 2004 van in de Gemeenschap gereguleerde stoffen voor essentiële toepassingen, welke op 11 mei 2004⁽⁴⁾ gevolgd werd door een kennisgeving die gericht was tot bedrijven in de tien nieuwe lidstaten, en zij heeft verklaringen ontvangen met betrekking tot geplande essentiële toepassingen van gereguleerde stoffen in 2004.
- (7) Beschikking 2004/209/EG van de Commissie van 28 januari 2004 betreffende de toewijzing van de hoeveelheden gereguleerde stoffen waarvan het gebruik in de Gemeenschap in 2004 voor essentiële toepassingen is toegestaan krachtens Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad⁽⁵⁾ dient te worden aangepast teneinde rekening ermee te houden dat in de tien nieuwe lidstaten die op 1 mei 2004 zijn toegetreten specifieke hoeveelheden ozonafbrekende stoffen voor essentiële toepassingen nodig zijn.
- (8) Omwille van de juridische duidelijkheid en transparantie dient Beschikking 2004/209/EG daarom te worden vervangen.
- (9) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het krachtens artikel 18, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2037/2000 ingestelde beheerscomité,

⁽¹⁾ PB L 244 van 29.9.2000, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2077/2004 van de Commissie (PB L 359 van 4.12.2004, blz. 28).

⁽²⁾ <http://www.unep.org/ozone/dec12-2-3.shtml>

⁽³⁾ PB C 162 van 11.7.2003, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB C 133 van 11.5.2004, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 66 van 4.3.2004, blz. 36.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep I (chloorfluorkoolstoffen 11, 12, 113, 114 en 115) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële medische toepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 1 428 533,000 ODP-kg (ozone depletion potential).

2. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep I (chloorfluorkoolstoffen 11, 12, 113, 114 en 115) en groep II (andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële laboratoriumtoepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 73 336,765 ODP-kg.

3. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep III (halonen) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële laboratoriumtoepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 19 268,700 ODP-kg.

4. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep IV (tetrachloorkoolstof) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële laboratoriumtoepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 141 834,000 ODP-kg.

5. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep V (1,1,1-trichloorethaan) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële laboratoriumtoepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 529,300 ODP-kg.

6. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep VII (broomfluorkoolwaterstoffen) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële laboratoriumtoepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 3,070 ODP-kg.

7. De hoeveelheid onder Verordening (EG) nr. 2037/2000 vallende gereguleerde stoffen van groep IX (broomchloormethaan) die in 2004 in de Gemeenschap voor essentiële laboratoriumtoepassingen mag worden gebruikt, wordt vastgesteld op 13,248 ODP-kg.

Artikel 2

De in bijlage I vermelde chloorfluorkoolstof-houdende dosishalatoren (CFK-MDI's) mogen niet op de markt worden gebracht, wanneer voor deze markt is bepaald dat CFK's voor deze producten niet essentieel zijn.

Artikel 3

Gedurende het tijdvak van 1 januari tot en met 31 december 2004 gelden de volgende bepalingen:

- 1) De quota voor essentiële medische toepassingen van de chloorfluorkoolstoffen 11, 12, 113, 114 en 115 worden toegewezen aan de in bijlage II vermelde ondernemingen.
- 2) De quota voor essentiële laboratoriumtoepassingen van de chloorfluorkoolstoffen 11, 12, 113, 114 en 115 en andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen worden toegewezen aan de in bijlage III vermelde ondernemingen.
- 3) De quota voor essentiële laboratoriumtoepassingen van halonen worden toegewezen aan de in bijlage IV vermelde ondernemingen.
- 4) De quota voor essentiële laboratoriumtoepassingen van tetrachloorkoolstof worden toegewezen aan de in bijlage V vermelde ondernemingen.
- 5) De quota voor essentiële laboratoriumtoepassingen van 1,1,1-trichloorethaan worden toegewezen aan de in bijlage VI vermelde ondernemingen.
- 6) De quota voor essentiële laboratoriumtoepassingen van broomfluorkoolwaterstoffen worden toegewezen aan de in bijlage VII vermelde ondernemingen.
- 7) De quota voor essentiële laboratoriumtoepassingen van broomchloormethaan worden toegewezen aan de in bijlage VIII vermelde ondernemingen.
- 8) De quota voor essentiële toepassingen van de chloorfluorkoolstoffen 11, 12, 113, 114 en 115, andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen, tetrachloorkoolstof, 1,1,1-trichloorethaan, broomfluorkoolwaterstoffen en broomchloormethaan worden vermeld in bijlage IX.

Artikel 4

Beschikking 2004/209/EG wordt hierbij ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken beschikking worden beschouwd als verwijzingen naar de onderhavige beschikking.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de volgende ondernemingen:

3M Health Care Ltd
3M House Morley Street
Loughborough
Leicestershire LE11 1EP
Verenigd Koninkrijk

Aventis
London Road, Holmes Chapel
Cheshire CW4 8BE
Verenigd Koninkrijk

Bespak PLC
North Lynn Industrial Estate
King's Lynn
Norfolk PE30 2JJ
Verenigd Koninkrijk

Boehringer Ingelheim GmbH
Binger Strasse 173
D-55216 Ingelheim am Rhein

Chiesi Farmaceutici SpA.
Via Palermo 26/A
I-43100 Parma

GlaxoSmithKline
Speke Boulevard
Speke
Liverpool L24 9JD
Verenigd Koninkrijk

IG Sprühtechnik GmbH
Im Hemmet 1
D-79664 Wehr

Inyx Pharmaceuticals Ltd
Astmoor Industrial Estate
9 Arkwright Road Runcorn
Cheshire WA7 1NU
Verenigd Koninkrijk

IVAX Ltd
Unit 301 Industrial Park
Waterford
Ireland

Jaba Farmaceutica SA
Rua da Tapada Grande, 2
P-2710-089 Abrunheira, Sintra

Laboratorio Aldo Union SA
Baronesa de Maldá 73
Espluges de Llobregat
E-08950 Barcelona

Otsuka Pharmaceuticals(E)
Provenca, 388
E-08025 Barcelona

SICOR SpA
Via Terrazzano 77
I-20017 RHO Milano

Schering-Plough Labo NV
Industriepark 30
B-2220 Heist Op Den Berg

Valvole Aerosol Research Italiana
(VARI) Spa - LINDAL Group Italia
Via del Pino, 10
Olginate (LC)
I-23854 Italië

Valeas SpA Pharmaceuticals
Via Vallisneri, 10
I-20133 Milano

Valois SA
50 avenue de l'Europe
F-78160 Marly-Le-Roi

Acros Organics bvba
Janssen Pharmaceuticaaan 3a
B-2440 Geel

Airbus France
316 route de Bayonne
F-31300 Toulouse

Agfa- Gevaert NV
Septestraat 27
B-2640 Mortsel

Bie & Berntsen
Sandbaekvej 7
DK-2610 Roedovre

Biosolove BV
Waalreneweg 17
5554 HA Valkenswaard
Nederland

Butterworth Laboratories Ltd
54 Waldegrave Road, Teddington
Middlesex TW11 8NY
Verenigd Koninkrijk

Carl Roth GmbH
Schoemperlenstr. 1-5
D-76185 Karlsruhe

Elcom Group
Okružní 988
CZ-735 14 Orlová — Lutyně

Environnement SA
111 Bld Robespierre
BP 4513
F-78304 Poissy

Fisher Scientific
Bishop Meadow Road
Loughborough LE11 5RG
Verenigd Koninkrijk

Health Protection Inspectorate-Laboratories
Paldiski mnt 81
EE-10617 Tallinn

Honeywell Specialty Chemicals
Wunstorfer Strasse 40
Postfach 100262
D-30918 Seelze

Institut scientifique de service public (ISSeP)
Rue du Chéra 200
B-4000 Liège

Institut E. Malvoz (B)
Quai du Barbou, 4
B-4000 Liège

Ineos Fluor Ltd
PO Box 13, The Heath
Runcorn Cheshire WA7 4QF
Verenigd Koninkrijk

Katholieke Universiteit Leuven
Krakenstraat 3
B-3000 Leuven

Laboratoires sérobiologiques
3 rue de Seichamps
F-54425 Pulnoy

LGC Promochem GmbH
Mercatorstr. 51
D-46485 Wesel

Mallinckrodt Baker BV
Teugseweg 20
7418 AM Deventer
Nederland

Merck KgaA
Frankfurter Strasse 250
D-64271 Darmstadt

Mikro+Polo d.o.o.
Lackova 78
SLO-2000 Maribor

Panreac Quimica SA
Riera de Sant Cugat 1
E-08110 Montcada I Reixac (Barcelona)

Rohs Chemie GmbH
Berliner Str. 54
D-53819 Neunkirchen-Seelsheid

Sanolabor d.d.
Leskoškova 4
SLO-Ljubljana

SDS Solvants, Documentation, Synthèses SA
Z.I. de Valdonne, BP 4
F-13124 Peypin

Sigma Aldrich Chemie GmbH
Riedstrasse 2
D-89555 Steinheim

Sigma Aldrich Chimie SARL
80 rue de Luzais
L'Isle-d'Abeau Chesnes
F-38297 St-Quentin-Fallavier

Sigma Aldrich Company Ltd
The Old Brickyard
New Road Gillingham SP8 4XT
Verenigd Koninkrijk

Sigma Aldrich Laborchemikalien
Wunstorfer Strasse 40, Postfach 100262
D-30918 Seelze

VWR I.S.A.S.
201 rue Carnot
F-94126 Fontenay-sous-bois

University Of Technology Vienna
Institut of Industrial Electronics and Material Science
Gusshausstrasse 27-29
A-1040 Wien

YA-Kemia Oy — Sigma-Aldrich Finland
Teerisuonkuja 4
FI-00700 Helsinki

Gedaan te Brussel, 23 februari 2005.

Voor de Commissie

Stavros DIMAS

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Overeenkomstig punt 3 van Besluit XII/2 van de twaalfde vergadering der partijen bij het Protocol van Montreal betreffende maatregelen om de overgang naar dosisinhalatoren (MDI's) zonder chloorfluorkoolstoffen te vergemakkelijken hebben de volgende partijen bepaald dat CFK's, vanwege de beschikbaarheid van geschikte MDI's zonder CFK's, in combinatie met de volgende stoffen niet langer als „essentieel” krachtens het Protocol kunnen worden aangemerkt:

Land	Product																			
	Salbutamol	Terbutaline	Fenoterol	Orciprenaline	Reproterol	Carbuterol	Hexoprenaline	Pirbuterol	Clenbuterol	Bitolterol	Procaterol	Beclomethasone	Dexamethasone	Flunisolide	Fluticasone	Budesonide	Triamcinolone	Ipratropium bromide	Oxitropium Bromide	
België	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Denemarken	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Duitsland	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Finland	X																			
Frankrijk	X																			
Griekenland	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Ierland	X																			
Luxemburg	X																			
Nederland	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Noorwegen	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Oostenrijk	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Portugal	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Tsechië	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X									
Verenigd Koninkrijk	X																			
Zweden	X																			

Bron: www.unep.org/ozone/dec12-2-3.pdf

BIJLAGE II

ESSENTIËLE MEDISCHE TOEPASSINGEN

Quota gereguleerde stoffen van groep I die mogen worden gebruikt bij de productie van dosisinhalatoren (MDI's) voor de behandeling van astma en andere chronische obstructieve longaandoeningen (COPD), worden toegewezen aan:

3M (UK)
Aventis (UK)
Bespak (UK)
Boehringer Ingelheim (DE)
Chiesi (IT)
Glaxo Smith Kline (UK)
IG Sprühtechnik (DE)
Inyx Pharmaceuticals (UK)
IVAX (IE)
Jaba Farmaceutica (PT)
Lab. Aldo-Union (ES)
Otsuka Pharmaceuticals (ES)
Sicor (IT)
Schering-Plough (BE)
V.A.R.I. (IT)
Valeas (IT)
Valois (FR)

BIJLAGE III

ESSENTIËLE LABORATORIUMTOEPASSINGEN

Quota gereguleerde stoffen van de groepen I en II die mogen worden gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen, worden toegewezen aan:

Agfa-Gevaert (BE)
Bie & Berntsen (DK)
Butterworth Laboratories (UK)
Biosolve (NL)
Carl Roth (DE)
Elcom Group (CZ)
Environnement SA (FR)
Honeywell Specialty Chemicals (DE)
Ineos Fluor (UK)
Katholieke Universiteit Leuven (BE)
LGC Promochem (DE)
Mallinckrodt Baker (NL)
Merck KGaA (DE)
Mikro + Polo (SI)
Panreac Química (ES)
SDS Solvants (FR)
Sanolabor (SI)
Sigma Aldrich Chemie (DE)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
University Of Technology Vienna (AT)
Ya Kemia Oy — Sigma Aldrich (FI)

BIJLAGE IV

ESSENTIËLE LABORATORIUMTOEPASSINGEN

Quota gereguleerde stoffen van groep III die mogen worden gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen, worden toegewezen aan:

Airbus France (FR)
Butterworth Laboratories (UK)
Ineos Fluor (UK)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)

BIJLAGE V

ESSENTIËLE LABORATORIUMTOEPASSINGEN

Quota gereguleerde stoffen van groep IV die mogen worden gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen, worden toegewezen aan:

Acros Organics (BE)
Agfa-Gevaert (BE)
Bie & Berntsen (DK)
Biosolve (NL)
Butterworth Laboratories (UK)
Fisher Scientific (UK)
Health Protection Inspectorate-Laboratories (EE)
Institut E. Malvoz (BE)
Institut Scientifique de Service Public (ISSEP) (BE)
Katholieke Universiteit Leuven (BE)
Laboratoires Sérologiques (FR)
Mallinckrodt Baker (NL)
Merck KGaA (DE)
Mikro + Polo (SI)
Panreac Química (ES)
Rohs Chemie (DE)
SDS Solvants (FR)
Sanolabor d.d. (SI)
Sigma Aldrich Chemie (DE)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
Sigma Aldrich Laborchemikalien (DE)
VWR I.S.A.S. (FR)
YA-Kemia Oy (FI)

BIJLAGE VI

ESSENTIËLE LABORATORIUMTOEPASSINGEN

Quota gereguleerde stoffen van groep V die mogen worden gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen, worden toegewezen aan:

Acros Organics (BE)
Agfa-Gevaert (BE)
Bie & Berntsen (DK)
Katholieke Universiteit Leuven (BE)
Mallinckrodt Baker (NL)
Mikro + Polo (SI)
Panreac Química (ES)
Sanolabor d.d. (SI)
Sigma Aldrich Chemie (DE)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)

BIJLAGE VII

ESSENTIËLE LABORATORIUMTOEPASSINGEN

Quota gereguleerde stoffen van groep VII die mogen worden gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen, worden toegewezen aan:

Acros Organics (BE)
Ineos Fluor (UK)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)

*BIJLAGE VIII***ESSENTIËLE LABORATORIUMTOEPASSINGEN**

Quota gereguleerde stoffen van groep IX die mogen worden gebruikt voor analytische en laboratoriumtoepassingen, worden toegewezen aan:

Ineos Fluor (UK)

Sigma Aldrich Chemie (DE)

Sigma Aldrich Chimie (FR)

BIJLAGE IX

(Deze bijlage wordt niet gepubliceerd omdat zij vertrouwelijke commerciële informatie bevat.)

RECTIFICATIES

Rectificatie van Richtlijn 2004/104/EG van de Commissie van 14 oktober 2004 tot aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 72/245/EEG van de Raad betreffende door voertuigen veroorzaakte radiostoring (elektromagnetische compatibiliteit) en tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan

(Publicatieblad van de Europese Unie L 337 van 13 november 2004)

1. In de titels van de grafieken van bijlage I, dat wil zeggen in:

- aanhangsel 2 (bladzijde 28),
- aanhangsel 3 (bladzijde 29),
- aanhangsel 4 (bladzijde 30),
- aanhangsel 5 (bladzijde 31),
- aanhangsel 6 (bladzijde 32) en
- aanhangsel 7 (bladzijde 33),

het nummer van de richtlijn en het daaropvolgende streepje schrappen.

2. Bladzijde 35, bijlage II A, in de titel:

in plaats van: „Richtlijn 2004/78/EG van de Commissie”

te lezen: „Richtlijn 2004/104/EG”.

3. Bladzijde 38, bijlage II B, in de titel:

in plaats van: „Richtlijn 95/54/EG van de Commissie”

te lezen: „Richtlijn 2004/104/EG”.

4. Bladzijde 40, bijlage III A, in de titel:

in plaats van: „Richtlijn 95/54/EG van de Commissie”

te lezen: „Richtlijn 2004/104/EG”.

5. Bladzijde 42, bijlage III B, in de titel:

in plaats van: „Richtlijn 95/54/EG van de Commissie”

te lezen: „Richtlijn 2004/104/EG”.

6. Bladzijde 43, bijlage III C, in de zesde alinea:

in plaats van: „Richtlijn 2004/XX/EG”

te lezen: „Richtlijn 2004/104/EG”.

7. Op bladzijde 45, bijlage V, de volgende alinea invoegen:

„1.3 In een eerste fase wordt met een gewone detector het emissieniveau in de FM-frequentieband (76-108 MHz) op de plaats van de radioantenne van het voertuig gemeten. Indien de in punt 6.3.2.4 van bijlage I gespecificeerde grenswaarde niet is overschreden, wordt het voertuig geacht voor die frequentieband aan de voorschriften van deze bijlage te voldoen en is een complete test overbodig.”.
